CELEBERRIMI

VIRI

GEORGII BUCHANANI

Paraphrasis Poetica in Psalmos

Nonnullos DAVIDIS;

Accedente aliquot aliorum Versione Poeticâ Græcâ; Usui Quorundam in Sacris Concinnatâ.

Per THO. HILL, A.M.V.D.M.

Cui etiam adjecta sunt 95 Carmina Heroica, ex Metaphrasi V. Cl. JACOBI DUPORTI, olim Græc. Ling. Prof. Reg. Cantabrig. & Psalmodia juxta Numeros, tum Græcos, tum Latinos.

PSAL. cxlvi. 2.

Laudabo Dominum, quoad vivam: psallam Deo meo, quamdiu ero.

LONDINI:

Typis *Thomæ Ilive*, in Vico vulgo *Alderſgate-ſtreet*. M DCC XV.

LECTORI BENEVOLO S. D. T. H.

PER viros variarum gentium eruditiſſimos (dicam, an potiùs per exacta â ſeipſo monumenta ære, imò & ævo perenniora?) immortalitati mandatum eſt nomen BUCHANANI: de quo JULIUS CÆSAR SCALIGER:

" Te natum ad alta Pegaſi cacumina,
" Tepente ſuſceptum ſinu
" Regina ſacri magna Calliope ſoni
" Liquore non noto imbuit:
" Deditq; palmam ferre de tot gentibus,
" Latina quot colit cohors.

Et filius ejus, JOSEPHUS SCALIGER, in Epitaph. BUCHANANI:

" Namque ad ſupremum perducta Poetica culmen
" In te ſtat, nec quò progrediatur, habet.
" Imperii fuerat Romani SCOTIA limes:
" Romani eloquii SCOTIA finis erit.

Ut taceam, quæ de eodem ſcripſit Summus ille Vir THEODORUS BEZA, quæ'que jampridem tot alii, eum cunctis cæteris in ſacro hoc argumento, cujus ſpecimen exhibuimus, facilè palmam præripuiſſe, conſentientes, pro omnibus audiatur Illuſtriſſimus Præſul, BURNETIUS *Sarisburienſis*; qui in Libro de Curâ Paſtorali, Cap. 8. Edit. Londin. 1713. his verbis utitur.

tur. "*The Greek and Roman Au-*
"*thors have a Spirit in them, a*
"*Force both of Thought and Expreſ-*
"*ſion, that later Ages have not been*
"*able to imitate*; BUCHANAN
"ONLY *excepted, in whom, more*
"*particularly in his Pſalms, there is*
"*a Beauty and Life, an Exactneſs*
"*as well as a Liberty, that can't be*
"*imitated, and ſcarce enough com-*
"*mended.*

Si ſolœciſmi argueretur, excerptis ex tanti Viri Opere me nonnulla, etiamſi diversâ linguâ, adjeciſſe, non eſt, quod reponam, niſi me haud quicquam aliud eidem uſui concinnatum inveniſſe, & iſta mea genium, licét non ingenium, ſapere. Etiam doctiſſimorum Græcis Pſalterii Verſionibus carmine epico contextis varia ſunt

objecta: Et ferè mirabar equidem, Virum Cl. de vocabulo quodam apud *Petavium*, Græcum ſatis & aptum eſſe, pronunciare, parùm tamen poeticum videri, ideòque aliud ſibi quærendum, cùm tantùm non in primâ ejus paginâ eadem vox extet: Iſtud autem ſaltem de meis (uti ſpero) polliceri auſim, nullam occurſuram dictionem, quam Græca *poetica* Vetuſtas haud ſacraverit: neque enim cujuſcujus generis gentísve nomina propria hîc excipienda. Quædam addidi, cùm propter metri, tum propter Sacri Sensûs varietatem, ex Metaphraſi Laudat. Viri JACOBI DUPORTI: Cui etiam de uſu vocabuli Φόως pro Salute apud *Homerum* omninò aſſentiendum. " Siquidem, (inquit) eo in ſignificatu " ſæpiùs uſurpari â Poetâ hanc voçem,

" vocem, & diligens Lector facilè
" percipiet, & locuples teſtis eſt
" in ſuo Gloſſario optimus *Homeri*
" Interpres *Heſychius*. Φόως, φῶς,
" χαρὰ, σωτηρία. Lumen, Lætitia,
" Salus ". Quæ vox eò aptior eſt Pſal XLII. 6. & 12, quòd in Hebr. ישועות פני & ישועות פני'. Imò quis, *Homerum* ipſo hoc tropo (ut, pluribus, obſervatus eſt) & Ἐβραΐζειν & Δαβιδίζειν, inficias ibit, legens Job XXIX. 3, & 24. Eſa. X. 17. Pſal. II. 7. XXVII. I. XXXVI. 10. LXXXIX. 16. &c? Porrò, cùm de vocabulo Φάος eadem vera ſint, teſte etiam eodem *Heſychio*, ejus, ſi placet, triplex illa ſimul vis eſſe poteſt Verſion. Pſal. XLII. lin. 7. In hoc Φωτὶ valeas, Lector benevole, videàſque Φῶς: finémque imponant his literis verba illa Pſaltæ amœni *Iſraelis*, Pſal. LXXXIX. 16, 17. Beatus populus, qui

qui ſcit jubilationem. Domine, in lumine vultûs tui *ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt toto die, & in juſtitiâ tuâ attollentur.*

Dat. *Derbiæ* VII

Calend.

Auguſt. Ann.

MDCCXIV.

GENTI

GENTI PIÆ ET LITERARUM VERE AMANTI, IIS SPECIATIM, AD QUORUM IMPRIMIS USUM Opuſculum hoc COMPARATUM EST,

Suam in ipſo (quantulamcunque) Operam Nuncupat T. H. illis Reverendi BEZÆ Verſibus, (Epiſt. ad Eccleſ. Pſal. Gallic. præpoſ.)

PETIT TROUPEAU, *qui en ta petiteſſe*
Vas Surmontant du monde la hauteſſe:
PETIT TROUPEAU, *le mépris de ce monde,*
Et ſeul treſor de la machine ronde:

Tu

TU ES CELUI, *au quel giſt mon courage,*
Pour te donner ce mien petit ouvrage :
Petit, je di, en ce, qui eſt du mien :
Mais au ſurplus ſi grand, qu' il n' y a rien
Aſſez exquis en tout cet Univers,
Pour égaler au moindre de ces vers :
Voilà pourquoi choſe tant excellente
A' toi ſur tous excellent je preſente ;
Et ſuis trompé, ſi te la dedier
N' eſt à ſon point la choſe approprier.

Breviſſimè ſic Latinè.

GREX TU PARVE quidem, ſed mundi maxima vincens :
Mundus quem ſpernit, ſed & illius unica gaza :
Ergò opus hoc Sacrum TIBI ſit ; tibi jure dicatum ;
Parvum nempè, meum quod ſpectat, cætera ſummum,
Et mundi, minimo vel carmine, maxima vincens.

G. BUCH.

G. BUCHANANI PARAPHRASIS POETICA IN PSALMOS NONNULLOS DAVIDIS.

PSAL. XIII.

Usquequò, Domine, oblivisceris, &c.

QUousque, rector unice, 2
Me destitutum negliges?
An sempiternâ me obrutum
Oblivione deseres?

Quo-

Quousque vultum amabilem
Iratus abscondes mihi?
Quousque curæ turbidæ 3
Mentis quietem distrahent?
Quousque cor cruciabitur
Mœroris æstu fluctuans?
Quousque me prostrato aget
Hostis triumphos insolens?
Regnator orbis, adspice, 4
Opem fer, & lucem tuam
Infunde, nè mors lumina
Somno perenni sopiat:
Nè jactet hostis arrogans 5
Me viribus fractum suis,
Nè me perosi perfidi
Meo dolore gaudeant.
Tu me salutis recreas 6
Spe, largus auxilî: tuum,
Salute partâ, laudibus,
Rex magne, nomen efferam.

PSAL.

PSAL. XXXI.

In te, Domine, ſperavi, &c.

IN te locavi ſpem meam, 2
Rerum creator optime.
At tu benignus proſpice,
Nè ſpei pudeſcat irritæ.
O juſte vindex, fraudibus 3
Ab hoſtium me vindica:
Audi benignus ſupplicem:
8 Da promptus abjecto manum:
Me rupe ſerva ut inviâ 4
Clauſum, vel arce aheneâ:
Tu rupis es mihi inviæ
Munimen, arx ahenea:
Ergo, ut timori mentibus 5
Nomen tuum ſit impiis,
Præi viam mihi, abditis
16 Me libera de caſſibus.
Tu robur es meum, tuæ 6
Commendo vitam dexteræ:
Me libera, pacti Deus

Tenax, memorque fœderum.
Qui vana ſtulti ſomnia 7
Sectantur, odi peſſimè.
Tu certa ſpes mihi es, meæ
24 Tu portus es fiduciæ.
Inter labores aſperos 8
Lumen tuæ clementiæ
Fulgens repentè turbidum
Perfudit animum gaudio.
Quum me tyrannis impotens 9
Urgeret hoſtis impii,
Jam jam imminentis pallidis
32 Lethi explicâſti faucibus.

PAR. II.

Miſerere fracti tot malis, 10
Tot obruti doloribus.
Caligat oculus, mens ſtupet,
Mœrore corpus tabuit:
Caduca vita elabitur 11
Mœrore fracta, & luctibus:
Intérque clades aridis
8 Fluxêre vires oſſibus.

Me

Me ridet hoſtis, & meis 12
Inſultat inſolens malis:
Horrent propinqui: cæteri
Vitant metu periculi.
E proximorum mentibus 13
Obliteror, ceu mortuus,
Contemptior ſum civibus,
16 Quàm lamna teſtæ fictilis.
Me multitudo opprobriis 14
Coràm laceſſit aſperis:
Vim machinatur in meam
Jurata mortem factio:
Ego interim fiduciâ 15
Opis tuæ, dolos, minas,
Injurias, & hoſtium
24 Contemno contumelias.
Tu fila vitæ temperas 16
Meæ, regíſque tempora:
Tu me impiorum libera
Ab hoſtium tyrannide.

PAR. III.

Oſtende vultum amabilem 17
Servo bonus tuo, & favens :
Et me tuere quâ ſoles
Semper tuos clementiâ.
Nè ſit pudori, quòd tuam 18
Imploro opem : pudor malos
Confundat, & ſilentium
Longum ſepulchris ſopiat.
Aſſueta vox mendacio 19
Sit muta, vox procaciter
Solita bonos laceſſere,
Et arroganter ſpernere.
O quanta te colentibus, 20
Et quot redundant commoda !
Quot teſte mundo proſperis
Auges tuos ſucceſſibus !
Hos protegis reconditos 21
Procul à minis potentium,
Tuâque munis in domo
Linguæ veneno ab impiæ.

PAR.

PAR. IV.

Tibi perennis gratia 22
Sit, rector orbis, qui velut
Munitâ in arce me procul
Periculis ſubmoveras.
Exſpes, inops vitam fugâ 23
Quum vix tuerer anxiam,
Mecum ipſe dixi, jam truci
Reliquit hoſti me Deus.
At tu, nec in periculis
Oblitus extremis mei,
Aurem benignam ſupplici,
Ac invocanti admoveras.
Ergo Patrem rerum optimum 24
Amate candidi & pii,
Qui faſtuoſos deprimit,
Et obſequentes erigit.
Qui ſpem locatis in Deo, 25
Conſtanter illi fidite,
Nec robur animi concidat
Sortis procellâ turbidæ.

PSAL.

PSAL. XXXVII.

Noli æmulari, &c.

NE livor urat æmulus 1
Te, si beatos videris
Pravos, nec Euris iis opes
Fugaciores invide.
Nam sic facessit illicò 2
Umbratilis felicitas:
Marcent comis arentibus
Ut falce secta gramina.
At tu Dei fiduciâ 3
Incumbe rectis artibus:
Diúque terram ut incolas,
Donabit, ac te nutriet.
In hoc sit oblectatio, 4
In hoc voluptas unica:
Is te fovebit jugiter,
Votíque reddet compotem.
Committe vitam, rem, decus 5
Illius uni arbitrio:
Animi tibi ex sententiâ

Confecta

Confecta reddet omnia.
Illuſtris auroræ ut jubar 6
Tua faciet ut ſit æquitas,
Ut luce virtus ſit tua
Meridianâ clarior.
Perfer modeſtè quod tulit 7
Fortuna læva : neu tumens
Irâ impiorum proſperas
Res cerne torvo lumine.
Compeſce bilem, noxia 8
Faceſſat indignatio :
Nè fors nefarium ad ſcelus
Impellat æmulatio.

PAR. II.

Eliminantur impii 9
Fumo levi velociùs :
Terras modeſtus incolet,
Seríſque linquet poſteris.
Morare paulùm, & impium 10
Nuſquam videbis : adſpice
Ædes, ſuperbi vix heri
Agnoveris veſtigium.

Modeſta

Modesta bonitas otio 11
Lætam senectam transiget,
Et incolenda hæredibus
Paterna linquet prædia.
Clàm rete nectit impius, 12
Bonísque concinnat dolos,
Et, dente frendens livido,
16 Dolore & irâ ringitur.
Hæc cernit ex alto Deus, 13
Minásque ridet irritas:
Quippe imminentem vertici
Cladem scelesto prospicit.
Ensémque stringet improbus, 14
Arcúmque tendet, pauperes
Ut perdat, ac innoxios
24 Figat sagittis impiis.
Districtus ensis in sui 15
Dominî redibit viscera:
Frangetur arcus lethifer,
Et frustrà acuta spicula.

PAR.

PAR. III.

Præstat supellex sobria, 16
Rectéque parta recula,
Quàm rapta per vim divitum
Fastidiosa copia.
Malè parta justus arbiter 17
Dispergèt, & potentiam
Franget scelesti, dexterâ
8 Justum suâ tuebitur.
Innoxios fovet Deus, 18
Ac rem tuetur: providet,
Longæva ut usque in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.
Seu pestis atra, seu furor 19
Turbabit orbem bellicus,
Nil deerit usque innoxio,
16 Famem nec ægram sentiet.
Sic hostis impius Dei 20
Perit repentè funditùs,
Adeps optimæ ut victimæ
Vanescit in fumos leves.
Nil donat usque & fœnerat 21

Injustus

Injuſtus : at juſto ſuâ
De ſorte ſuperat paupere,
24 Quod donet indigentibus.
Juſtorum amici prædia 22
Linquent ſuæ propagini :
At hoſtium radicitùs
Semen peribit erutum.
Amátque juſtum, & dirigit 23
Ejus Deus veſtigia :
Dextrâ ruentem ſuſtinet, 24
32 Lapſúmque dextrâ ſublevat.

PAR. IV.

Puer fui, nunc ſum ſenex, 25
Ope deſtitutum nec pium
Videre memini, nec ſtipem
Ejus petentes liberos.
Juſtus miſertus pauperum 26
Dat uſque & uſque mutuum ;
Seræ tamen propagini
8 Non larga deeſt opulentia.
Vita ſcelus nefarium : 27
Sectare recta : dum diem

Sol

Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.
Deus æquitatem diligit, 28
Bonos nec unquam deſerit:
At interibit funditùs
A ſtirpe ſemen impii.
Juſtus beata jugera 29
Agri tenebit & colet
Cum prole, donec ultimus
Inſtabit orbi terminus.
Sermo ſapiens & æquitas 30
In ore ſemper eſt bonis:
In corde ſcripta lex Dei, 31
Nè pes labet, greſſum regit.
Obſervat impius pium, 32
Ut perdat: aſt illum Deus 33
Cuſtodit, ante judicem
Tuetur à calumniâ.
Spem colloca in Deo, Dei 34
Sectare leges; & dabit,
Dives poténſque ut hoſtium
Cernas ſuperſtes exitum.

PAR.

PAR. V.

Vidi potentes impios
Gravíque faſtu turgidos
Vireſcere inſtar laureæ
Amœna propter flumina.
Specto repentè; en lubricæ
Imago nuſquam gloriæ;
Nuſquam manent veſtigia
Cunctis gravis potentiæ.
Juſti intuere & integri
Vitæ ſtatúmque & ordinem,
Videbis alto in otio
Lætam ſenectam degere.
At prompta ſemper lædere
Prorsùm interibit factio;
Vitámque claudet terminus
Dignus patratis nequiter.
Juſtus ſalutis collocat
Omnem in Deo fiduciam,
Qui fulcit æquos robore,
Adverſa cùm ſors intonat.
Dominus petenti fert opem,

Et

Et in periclis liberat
Ab impiis, qui se & suam
Illi salutem credidit.

PSAL. XLVII.

Omnes gentes, plaudite, &c.

TElluris omnes incolæ,
Deo canoros edite
Plausus, canoris pangite
Læti Deum præconiis:
Deum verendum & arduum,
Malísque formidabilem,
Qui regna fastu turgida
Frænat potenti dexterâ:
Qui bellicosa compulit
Parere nobis oppida:
Nostrúmque gentes inclytas
Armis coegit sub jugum:
Hæreditatem qui suam
Nobis colendam credidit:
Unde Isaci nepotibus
Æterna fulget gloria.

En templa ſcandit prævio
Lætum canente claſſico:
En ſcandit auctor omnium
Vulgi ſecundis plauſibus.

PAR. II.

Cantate læta carmina
Deo, canora carmina
Cantate: regi pſallite
Jucunda veſtro carmina:
Qui ſceptra rerum temperat,
Ac regna terræ dividit:
Docti modorum dulcibus
Hunc ferte in aſtra cantibus,
Qui dirigit mortalium
Res, & ſalubri vinculo
Legum coercet, lucido
E ſiderum prætorio.
Ad hunc potentes gentium
Se contulere principes:
Ultróque colla ſub jugum
Rerum dedere præſides.

Noſtrum

Noſtrum Deum diis cæteris
Subliminiorem agnoſcite,
Cœlum, ſolúmque & ſidera
Suo regentem numine.

PSAL. LII.

Quid gloriaris in malitiâ, &c.

QUid gloriaris, impie Tyranne, pravis artibus? 3
Innoxiis clementia
Divina ſemper excubat.
Tua lingua ſemper fraudibus 4
Intenta comminiſcitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior novaculâ.
Te prava rectis plùs juvant, 5
Plùs falſa veris recreant:
Dolíſque peſtilentibus 6
Libenter aurem commodas.
Ergò Deus te conteret, 7
Hominúmque contubernio

Eliminabit, ac domum
Evertet omnem funditùs.
Juſtus videbit, & gravem
Dei pavebit dexteram:
Vanâque dignos exitus
Ridebit impotentiâ.
En ille gazis (inquiet)
Maliſque fidens artibus,
Securus ille numinis,
Divinæ opis nil indigens.
Ego, ceu virens olivula,
Domini in agello conſita,
Florebo ſpe fretus bonâ
Cœleſtis indulgentiæ.
Te ſemper in cœtu pio
Fraudis ſceleſtæ vindicem
Canam, & tuæ clementiæ
Spe dura cuncta perferam.

PSAL.

PSAL. LIV.

Deus, in nomine tuo, &c.

RErum parens, me protege, 3
Et sævo ab hoste libera;
Nomen boni ut colant tuum,
Et vim paveſcant impii.
Audi benignus ſupplicem, 4
Nec durus aurem queſtibus
Occlude: vitæ nam meæ 5
Crudelis hoſtis imminet:
Infeſtus hoſtis imminet
Vitæ meæ: nec vindicem
Dei potentis dexteram
Sibi imminentem reſpicit.
Rerum ſed æquus arbiter 6
Opem feret: periculis
Me liberatum fulciet,
Et ſoſpitem tuebitur.
Suis peribit artibus 7
Sceleſta fraus, & incident
In ipſa cæci retia,

Quæ clàm mihi tetenderant.
Liber periclo, victimis 8
Te munerabor : te canam
Patrem, bonis placabilem :
24 Malísque formidabilem :
Qui libero moleſtiis 9
Mihi dediſti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PSAL. LIX.

Eripe me de inimicis, &c.

AB hoſtis inclementiâ 2
Me, rector orbis, aſſere :
Defende vi crudeliter
Me ſemper oppugnantium.
Ab improbis me protege, 3
Lætis cruore innoxio,
Meæ ſaluti per dolum 4
8 Qui cæca tendunt retia.
Ultrò immerentis in caput 5
Conſilia cuncta conferunt :

Exurge,

Exurge, téque peſſimis 6
Fer obviàm conatibus.
O arbiter mortalium
Et agminum cœleſtium,
Favore ſemper qui pios
16 Peculiari amplecteris,
Exurge, pœnis impias
Compeſce gentes: perfidis
Neu parce, qui ſibi favent,
Nefanda quum patraverint.

PAR. II.

A ſole Eoo ad Heſperum 7
Perambulabunt compita,
Et inſtar oblatrantium
Canum feroces obſtrepent.
Nihil niſi metum crepant, 8
Ferrum, cruorem, vulnera:
Et, quæ loquuntur propalàm,
8 Clàm poſſe rentur obrui.
Meæ ſalutis tu Deus 9
Tutela præſens, irritas

Ride-

Ridebis iras, & tuâ
Me dexterâ tueberis.
Tu robur es meum, meæ
Vires, & arx fiduciæ
Ergò quieto pectore
Expecto ſpe tui auxilî.
Diſcrimina imminentia
Ope antevertes: & malis
Fractâ hoſtium ſuperbiâ
Læto fruar ſpectaculo.
Nè prorſùs impios tamen
Unâ ruinâ elimina,
Oblivioſo nè pii
Torpore recta negligant:
Sed error illos diſſipet
Vagos per orbis ultimas
Oras: tuâque dexterâ
Semen piorum protege.

PAR. III.

Ob oris arrogantiam,
Virúſque linguæ noxium,

Men-

Mendacia & perjuria,
Consume semen impium:
Evelle stirpe ab ultimâ
Justi furoris impetu,
Ut nôrit orbis ultimus
Deum bonorum vindicem.
A sole Eoo ad Hesperum
Perambulabunt compita,
Et instar oblatrantium
Canum procaces obstrepent.
Passim vagati, pauperem
Victum ut parent, sub vesperum
Serum petant cubilia,
Victûs egentes pauperis.
Ego interim Deum canam
Fortem, bonúmque, in asperis
Rebus suorum vindicem,
Fidúmque propugnaculum.
Deum canam, qui robore
Me fulcit, auget viribus,
Benignitate sublevat,
Tuetur, arx ut ænea.

Psal. Lxxxvi.

Inclina, Domine, &c.

DA mitis aurem ſupplici, 1
Deus: ſaluti conſule
Ope deſtituti & pauperis,
Nec ſemper iræ vindicis.
Servum tuum ſerva, Deus, 2
Cui ſpes ſalutis unica es:
Serva invocantem jugiter 3
A ſolis ortu ad veſperum.
Depelle mentis nubila 4
Pendentis à te ſervuli,
Blandæ parens clementiæ, 5
Promptus vocanti parcere:
Intentus audi ſupplicem: 6
Nam te vocamus arduis 7
In rebus, invocantibus
Opem benignus quòd feras.
Nullus deorum par tibi: 8
Nullus ſecundus: exerit
Nullus ſuam potentiam

Tam

Tam ſplendidis miraculis.
Rerum creator, ultimis 9
Ab orbis oris affluent,
Flexóque gentes poplite
24 Te proſequentur laudibus:
Solus nec ævi termino 10
Incluſus aut potentiæ,
Deus deorum, gentibus
Miranda cunctis perpetras.

PAR. II.

Legum tuarum ſemitam 11
Fac ingredi me: pectoris
Compone fluctus turbidos,
Tranquilla mens ut te colat,
Ut ſpiritus, contagio 12
Emancipatus corporis,
Tuam celebret gloriam,
8 Dum vita vóxque ſuppetet.
Vivo tuâ clementiâ 13
De fauce mortis erutus,
Quum virium fiduciâ 14
Sæviret

Sæviret hostis insolens:
Secura cùm vis numinis 15
Mihi immineret, tu Deus
Et lenis & placabilis,
16 Et pacta fidus reddere.
Mitis bonúsque respice, 16
Qui pendet ex te, servulum:
Opem fer, & vernaculum
Tuum periclis exime.
In me favorem sentiant 17
Hostes tuum: ora decolor
Muret pudor, quúm viderint
24 Mihi te salutis vindicem.

PSAL. XCVI.

Cantate Domino, &c.

NOn usitato pangite 1
Orbis parentem carmine,
Orbis coloni, incognitis
Ab usque terræ finibus.
Cantate Dominum, laudibus 2
Nomen beatum tollite,
Et mente gratâ agnoscite Eo
Vestr.

Vestræ salutis vindicem.
Sol quà recurrit, audiant
Gentes Dei potentiam,
Stupórque dulci gaudio
Perfusa oberret pectora.
Namque unus est verè Deus,
Cunctísque major laudibus,
Et diis timendus cæteris,
Quos horret error credulus.
Vesana gentes cæteræ
Pro diis colunt ludibria:
Dominus potenti dexterâ
Cœlum solúmque condidit.
Apparet illi dignitas,
Auctoritas, potentia:
Ejúsque templa siderum
Fulgore lucent gloriæ.

PAR. II.

Tribuite Domino gentium
Terras colentûm sæcula:
Tribuite regi cœlitum
Et robur & potentiam:

Tribuite magnitudinem
Tanto decoram numini:
Augusta templi ad atria
Adferte prompti munera:
Adeste, pompam adducite,
Et supplices procumbite:
Omnésque rerum termini
Deum tremant, & diligant.
Narrate cunctis gentibus,
Regnare Dominum, qui ligat
Orbem catenâ immobili, &
Æquis gubernat legibus.
Lætetur æther, gestiat
Tellus, fretum præ gaudio
Exultet, & quicquid freti
Salsas lacunas incolit.
Campi virescant avii,
Se cultâ fruge vestiant,
Arrideántque floribus
Sylvæ, & graventur fructibus.
Natura rerum gestiens
Cunctos per artus sentiat

Dei

Dei ſui præſentiam,
Et prompta juſſis pareat.
Jus namque veniet dicere,
A vi ſuos ut aſſerat,
Mundúmque juſtis legibus
Et veritate temperet.

PSAL. XCVIII.

Cantate Domino, &c.

NOn uſitato carmine
Rerum parentem pangite,
Virtute qui victoriam
Non uſitatâ rettulit.
Suâ ipſe ſolus dexterâ,
Externæ opis nil indigus,
Nos liberando, poſteris
Miranda geſſit ſæculis.
Sensêre gentes impiæ
Bello Dei potentiam:
Pœnas luendo judicem
Sensêre juſtum & vindicem.
Promiſſa ſolvit optimâ

Fide Iſaci nepotibus,
Partæ ſalutis teſtibus
Totius orbis incolis.
Huic ergò læti pſallite, 4
Totius orbis incolæ:
Hunc ferte in aſtra laudibus,
Lætis tubæ & clangoribus.
Laudate Dominum barbito, 5
Nervíſque carmen jungite:
Leníſque tibiæ modis 6
Adſit ſonora buccina.
Teſtetur æquor gaudium, 7
Et quicquid æquor occulit:
Orbíſque terræ geſtiat,
Et quicquid orbis educat.
Exultet unda fluminum, 8
Leni ſuſurrans murmure:
Montéſque læti plauſibus
Deum venire gaudeant.
En ipſe Dominus advenit, 9
Cunctis ut orbis incolis
Det æqua juſtis præmia,
Et facta plectat impia.

PSAL. CXLVIII.

Laudate Dominum, &c.

LAudate Dominum, cœlitum 1
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.
Laudate Dominum, quos sibi 2
Adesse jussit angelos:
Laudate Dominum, exercitus
Parere prompti jussibus.
Laudate Dominum, qui diem 3
Sol, luna noctem illuminas.
Laudate Dominum, lucidis
Stellæ decoræ flammulis.
Laudate eum, rotatiles 4
Tot orbium compagines,
Et unda longè celsior
Campis nitentis aeris.
Huic cuncta laudes dicite, 5
Numénque cuncta pangite,
Quòd cuncta nutu condidit,

Et cuncta nutu sustinet :
Fixítque firmo cardine, 6
Nè vi senectæ corruant :
Certísque vinxit legibus,
Quas transgredi non audeant.

PAR. II.

Laudate Dominum, sub specus 7
Terræ dracones abditi ;
Et vasta cete, quæ sinus
Ponti repôstos finditis.
Ignes, nives, & grandines, 8
Vapórque, & auræ spiritus,
Ad jussa Domini mobiles
Circumrotantes turbines :
Colles feraces, & feri 9
Montes, & omnes arbores,
Seu montibus rigescitis,
Seu cultibus manfuescitis :
Mites feræque bestiæ, 10
Humíque lentè reptiles,
Et quæ liquentes aeris
Campos volando carpitis.

Reges

Reges & orbis præsides, 11
Et nationes liberæ,
Et pauperi plebeculæ
Qui jus ab alto dicitis,
Et vos, juventa florea, 12
Læti puelli & virgines,
Senésque vitæ in ultimo
Jam jam exituri limine.
Laudate Dominum: numini 13
Sit ejus uni gloria.
Unúmque noscat omnium
Cœlum solúmque principem.
Hunc omne in ævum laudibus 14
Propago tollat Isaci:
Sibi dicatam qui bonis
Gentem beavit omnibus.

PSAL. CXLIX.

Cantate Domino, &c.

CAntate Domino canticum 1
Novum, sonet laus illius
Cœtus per omnes, qui sacris
Non se profanis polluunt.

Oblectet

Oblectet Iſaci genus 2
Auctore ſe ſuo, ſuo
Regi Sionis arduæ
Congratulentur filiæ:
Nomen celebrent illius 3
Lætis choris & tympanis:
Ejúſque laudes accinant
Blandè canoro pectine,
Gentem bonus parens ſuam 4
Amore ſancto amplectitur,
Mitémque manſuetudinem.
Firmat ſalute immobili:
Cœtus piorum ut geſtiant 5
Foris paratu ſplendido,
Domíque ſecum clanculúm
Lætentur in cubilibus.
In ore rerum præſidis 6
Laus continenter perſonet:
Utrinque acuti in dexteris
Vibrentur enſes vindices:
In ſe ferarum ut gentium 7
Crudelitatem vindicent,

Et in futurum iras, minas,
Superbiámque comprimant:
Reges ſuorum ut hoſtium 8
Arctis catenis alligent;
Et ferreis coerceant
32 Vinc'lis feroces principes:
Pœnas ſecundum cœlitùs 9
Præſcripta ab iis ut exigant,
Et laus piorum pervolet
Omnes per orbis cardines.

PSAL. CL.

Laudate Dominum, &c.

LAudate Dominum, lucidum 1
Templum colentem ſiderum,
Qui vi ſuæ potentiæ
Firmavit orbis cardines.
Laudate Dominum fortiter 2
Ubique geſtis inclytum:
Laudate magnitudinem
8 Captum ſupra mortalium:
Laudate Dominum bellicæ 3

Claris

Claris tubæ clangoribus:
Laudate Dominum nabliis,
Lyríſque blandè garrulis.
Laudate Dominum tympanis, 4
Choríque feſti cantibus:
Laudate Dominum fidibus,
16 Sonore dulci tibiæ:
Laudate eum tinnitibus 5
Lætis canori cymbali:
Hunc cuncta laudent, quæ trahunt 6
Vitalis auræ ſpiritum.

EJUSDEM GEORGII BUCHANANI HYMNUS MATUTINUS Ad CHRISTUM.

PRoles parentis optimi,
Et par parenti maximo,
De luce verâ vera lux,
Verúſque de Deo Deus!

En

En nox receſſit, jam nitet
Aurora luce prævia,
Cœlum, ſolúmque purpurans,
Et clauſa tenebris detegens.
Sed fuſcat ignorantiæ
Caligo noſtra pectora,
Et nubilis erroribus
Mens penè cedit obruta.
Exurge, ſol puriſſime,
Diémque da mundo ſuum:
Noſtrámque noctem illuminans
Erroris umbram diſcute.
Diſſolve frigus horridum,
Arvúmque noſtri pectoris,
Calore lampadis tuæ,
Humore purga noxio:
Ut irrigetur cœlitùs
Roris beati nectare,
Et centuplo cum fœnore
Cœleſte ſemen proferat.

DOX-

DOXOLOGIA

Psalmis, Partibúsque numero lineæ ultimæ præfixo carentibus cantum perficiens.

VItæ *in perennis secula*
Honor, Potestas, Gloria
Uni tribus, sancto, optimo,
Et ter beato Numini.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΕΜΜΕΤΡΟΣ
ΨΑΛΜΩΝ ΤΙΝΩΝ
ΤΟΥ
ΔΑΒΙΔΟΥ.

ΨΑΛΜ. α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη--κὴ τὰ ἑξῆς.

Ὦ Τεὶς μάκαρ, τεὶς ὄλβιος α'
Βυλεὺ ναιοῖο ἀγυιᾶν,
Ὁσσὺς ἀλείτων ὑλοὰς
Ἔβαν τε δεινὴν ὁδὸν·
Θείης δ' ἐφεδμῆς ἔνδοθι β'
Νῶς οἱ ἀμύμων τέρπεται

A Τῶν

Τῶν ἱερὰ λόγια ζηλόει,
μ' Σκοπεῖ τε νύκτας κ' ἤματα.
Ὡς δ' ἔνδεγον ἐς ζωσῶν ῥοῶν γ'
Ὄχθας πεφυκὸς ἀνθέει,
Καρπῷ φαεινὸν ὠείῳ,
Θηλήσει αἰὲν εὐσεβής.
Ὃ πάντα ἕξει αἴσια·
Ἔθνη δ' ὑπ' Θεοῦ ἀφεσαὶς δ'
Ὡς ἄχνα, ἅθ' ὑπ' ἠνέμου
ις' Στρεπτῷ ἰωῇς κίδναται. ε'
Τῷ ἐν θέμιδ' ὑφῆλάτῃ
Κακοῖς καλήφει' αἰλίνς
Ὤπας καλύψει, εὐφεγγέων
Νόστοιν δικαίων ἀθέοις.

Κόμ. δ'. ΑΦΕΣΤ. Θεοῦ ἀφιεῶντες οἱ ἀσεβεῖς πικίλη τῇ ῥήμαθ'. δ ιωάμει· ὅιον ἐ μίνως αὐτῷ ἀποτρέφοντες, ἀποχωρῶντες, (Παροιμ. ιδ'. ιδ'. Ἱερ. ιζ'. ε'. Ἑβρ. γ'. ιβ'.) ἀποστατοῦντες, (Ἡσαι. α'. δ', ε', —λ'. α') ἀλλὰ κ', ἀπαλλαπόμενοι, ἀποτρεπαζόμενοι, (Ἐφεσ. δ'. ιη'. Κολοσσ. α'. κα'. Ψαλ. ϟβ' ι'— ρλθ'. κα') κὴ, ὅλως, τὸν νῦν, κὴ τὰς ὁδὰς ἀπόλλυσι, κὴ χωρειζόμενοι, (ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ) Ψαλ. ι'. δ'. —ογ'. κζ'. Ἐφεσ. β'. ιβ'.

Θεῷ

Θεῷ γὰρ ὕψι ἡμένῳ ε'
Γνωτὴ θεωδῶν ἀτεραπὸς,
Κεδνή τε ἀλλὰ δυσεβῶν
κδ' Ὁδοὶ ὀλεῦντ' ἀτάθαλοι.

ΨΑΛΜ. ιε'.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ--κὴ τὰ ἑξῆς.

Σῦ μ' ἀμφίβαινε, Κύριε, α'
Εἶλας δικαίων ἄμβολον·
Σοὶ ἔλπομαι· σὲ κωλεμὲς β'
Θεόν μευ ἔτι εὐξάμην.
Εὖ οἶδα, ὦ πανόλβιε,
Μηδὲν σὲ τιμὴν ὠφελεῖν
Δύναθζ, ἀλλ' ὅς λέξαο γ'
π' Ἐν γῇ, κὴ ἀνδρῶν ἥχυς.

Οὗτοί μευ εἰσ' ἐρώμενοι,
Τεὴν, μέγιστε, φίλταθοι·
Θεηλὸν ὃ φωλῶν, οἷς ἔβας δ'
Ὄνειρα νὺξ χαλίφεινθ.

Πήσονται ἄλγη ἕτερα
Οἱ καλλιπόδες, ὧν θεὸν
Τῶν αἱμάτων ἐγὼ αἵματος
Καὶ αὐτὸ στόματι μου ὄνομα.

ΜΕΡ. β'.

Κλῆρός μου εἶ, ὦ Κύριε· ε'
Τὴν σὴν μεμέρισμαι
Κληρονομίαν σὺ ἀνθρώπου,
Μοίρης τε καλῆς πεφυκώς.
Χώροισιν ἐν μεγοικέσιν ς'
Ἐμὲ ἔρρα τέρπνα, εὐθαλῆ·
Τὰ κλήματ' ἐστὶν εὔπορα,
Νομὸς θεοῦ ἀγλαός.
Κλῆρός μοι ἔπεσε περίβλεπτος, (ε')
Μοῦ ὅλβος ἐξ αἰῶνος,

Θεὸν

Κόμ. ς', καὶ ἐν τίλ. μέρ. β'. NOMOΣ. Θεοῦ νομὸς τὸ ὁλόγον τῆς δικαίας, οὐ τέρπον ἐκ ὁ πλήτος ἁμαρτωλῶν· (Ψαλ. λζ'. ιε'.) μάλα δὲ ἐμφαλικῶς θεοῦ νομὸς ἦν ἡ γῆ Ἰσραὴλ, ἧς βασιλεὺς ἀνεσμέν. ὁ Ψάλτης, τὴν τῆς λέξεως περιπλοκὴν ἢ ἁπλοπλοκὴν ἐτυμολογίαν καὶ διάνοιαν· ἃ μόνον ἂν ἐξαιρέτως ἢ τῶν

Θείη τε σπυδὴ τηρέει
Ἃ δῶρα σκηνήματα.
Πομπῇ μεγίστων ἐ φθονῶ, (ε')
Κειμηλίοις ἐ τήκομαι·
Μάλ' ἡδέων μοι ἔμπορα·
ιε' Ἀμείνω ἔδ', ἃ πεσσδοκῶ.

ΜΕΡ. γ'.

Λυπῶν μελαίνης κ' ἐν σκιῇς, ζ'
Οὐ λήξω ὑμνῶν Κύριον,
Οὗ φῶς ἀνίσχει εὐκεινὲς
Ἀνὰ ἐρεβεννὴν ἀβύσσην.
Τὸν λαμπετῶσιν ὄμμασι· η'

τῇ Θεῷ διανομὴ, (α' Σαμ. ιε',) ἀλλὰ κ' ἰδίως ἡ γῆ, ἡ κατάσχεσις, ἡ κληρονομία αὐτῆ, (Ψαλ. πέ. β'. Ἰησ. κβ' ιθ'--α' Σαμ. ί. α'--κε'. ιθ'--β' Σαμ. ιδ'. ιε'--κ'. ιθ'---κα'. γ',) ἡ οἴκησις αὐτῶ, (Ἰησ. κβ'. ιθ'. Ψαλ. θ' ιβ'—ζλε'. κε'.) ἡ ἐπαρχία αὐτῶ, (Ἐξόδ. ιθ'. ε', ε'--α' Σαμ. η'. ζ'--ιβ'. ιβ',) καὶ, τίλος, τὸ βόσκημα αὐτῶ. Ψαλ. κγ'. α'. β'--οδ'. α'--οθ'. ιγ'--λε'. ζ--ρ'. γ'. ὁ βλέπ. ἐν τῇ μεταφράσ. ταύτῃ. ΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ. τὸ κόμματ. ἐ κ' ε' ἐν ὀλίγῳ κεῖται τὴν τῶ Γαλλικὴν μετάφρασ. Ἀγγλικ.

Μὲ εἰσοχῶν]· ἀεὶ νοῶ
Οὐκ ἂν ὀλισθῶ, Κύριον
μ' Ἀεί μοι ὄντ' ἐνδέξιον.
Τάδε φρονεῦντι γηθέει θ'
Κῆρ ἠδὲ γλῶσσα εὐκλεής·
Τῷ ζωγρέουσαν ἀτρέμας
Ὀμφὴν τὸ κρεῖας ἀμμενεῖ.
Οὐκ ἂν λίπῃς ἐς ἄϊδ' ι'
Ψυχήν μευ, οὐδὲ πικρὸν
Στυγνοῖς τάφοιο ἐν μυχοῖς
ις' Ὅν ὡσίως διαφθερεῖ. ιά'
Ζωῆς ἀταρπὸν ἀφθίτου
Ἐκ δεξιῶν σεῦ ἀμφανεῖς,
Χάρμης ὃ ἔδεα μυείσης,
Ἀμπείκ τε τέρψιος.

ΨΑΛΜ.

Ψ Α Α Μ. μβ΄.

"Ον τρόπον ἐπιποθεῖ—ἡ ψυχή μου πρὸς σέ.

Ὡς θήρη ἔλαφος ζαφλεγὴς β΄
Ψύχος ῥεέθρων ἐπιποτᾶται.
Ὥς σευ ἱμείρομαι, Θεέ,
Πόθος τε αἰζεῖ ἀχλύος.
Ψυχὴ Θεὸν μαρμίνεται. γ΄
Θεὸν ζόωντ'· ὦ ἔθνεάων
Μακάρεων φάος, πότ' ἔασεται
Μοὶ ἄντα σεῦ φανήμεναι; δ΄
Λύπη ἔπας ὅλβος ἀμείρεται.
Σιτεῖθ', ἃ λείβω σιωπηχέες,
Τὴν ὕβριν αἰῶνι, "Θεὸς
"Πῦ ἐστιν, ᾧ ἐθάρσεις;
Τὸ ἦτορ ἔνδον ἐπιχύθη ε΄

Κόμ. ε΄. ἘΚΚΥΘ. ושפכה עלי נפשי —τῇ λύπῃ ὅλον ἐπλούτει, ὡς α΄ Σαμ. α΄. ιε΄. Θρήν. β΄. ιβ΄, ἢ, ὡς ἄλλοις δοκεῖ, τῇ χαρᾷ, ἵτε καὶ ὑπερβολὴν σημαίνει Ἑλληνιστὶ τὰ ἐπιχεῖσθαι ἢ ἦθος, ἢ τῆς ἀθυμίας χαλασμόν.

Μνησθέντι

Μηδέντι καιρῷ θεσπέλῳ,
Ὅθ' ὑμνέονλες παγκρατῆς
ιε' Ἐς ἕδρ' ἀνακλῶ ἤλθομεν.
Θυμῷ μάλα κεχαρηότες,
Σὲ ὑμνέονλες ἤλθομεν,
Πομπός θ' ὁμίλῳ ἧϊα
Ἱερᾷ ἐορλῇ ἀθρόῳ.

ΜΕΡ. β'.

Τί, ψυχή, ὤδ' ὀείνεαι ς'
Τάρβει, κ' ἀνίη ἀκαχεῖ;
Τί δάμνασαι ὀϊζύϊ,
Κ' ἀπρήκλῳ εἴξας ἄλγεϊ;
Ἔλπευ Θεῷ ὑπρόθῳ·
Ἔτ' ἔλπευ· αὐλὸν γὸ πάλιν
Μολπῇσιν ἔσαι κλειέμεν
η' Φόως μευ ἠδ' ἀμιώτοιο.
Μάλ' ἄχθεσαι, ὦ μευ Θεέ, ζ'
Νῦς ἐμός· ἀλλ' ὑ λήσομαι
Σεῦ, ὑδ' ἐρανὸς ὤρεθ
Σῆς οἰκίης ἐπηρώτυ.

Σέθεν

Σέθεν γ' ἐπμνηθήσομαι
Γαίης ἀπ' Ἰορδανίης,
Ἐξ Ἑρμονείων αἰπέων,
ις' Χ' ὑφιμένοιο Μιζάρ.

ΜΕΡ. γ'.

Κάκ' ἄρ' κακοῖσιν ἤπυει, η'
Χ' ὕπερθ' ἀολλῆ ὄμβειμα
Βλύσιν, εἴως πάντοθεν
Πέλωρ ἄλς ἐπβρέμει.
Ὅμως δὲ σὴν ἔθ' ἡμέρας θ'
Τείλλισον ἐπφανεῖς χάριν,
Νυκτὸς τέ σοι μελίσματα
ιη' Μεῦ ἔσαι, ὧδέ τ' εὔξομαι·
" Ζωῆς κῆ ἀληθῆς μευ Θεὲ, ι'
" Σὺ τίπ' ἐμεῖο λήθεαι;
" Τί εἶμι πένθει ἀλύων,
" Τείρομ' ἐχθρῆ δηΐτι;
" Ὡσεὶ μαχαίρη ὀστέα, ια'
" Τῶν πλήτομαι ὀνείδεσιν
" Αἰνοῖς λεγόντων μοι, " Θεὸς

ις' Πῦ

ις' "Πῦ ὅτιν, ᾧ ἐθάρσεες ;
Τί, ψυχὴ, ὤδ' ὀείνεαι ιβ'
Ταρβεῖ, κ' ἀνίη ἀκραλεῖ ;
Τί δ' ἀμνασαι ὑϊζύϊ,
Κ' ἀπρήκλῳ ἔξας ἄλγεϊ ;
Ἔλπευ Θεῷ ἐπῤῥόθῳ·
Ἔτ' ἔλπευ· αὐτὸν γὸ πάλιν
Μολπῇσιν ἔσαι κλειέμεν
κδ' Φόως μευ αἰεὶ καὶ Θεόν.

ΨΑΛΜ. να'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κτὶ — κὴ τὰ ἑξῆς.

Ἔ Σθ' ἵλαός μοι, ὦ Θεὲ, γ'
Οὗ οἶκλός ὅτι μυείῳ·
Ἀΐστω ὅσα ἤμβεθλον,
Χρηστῆς ἐπειίης πάτερ.
Τὰ δεινὰ θυμῷ αἴχεα δ'
Διαμπερὲς ἀπονίζεο,
Ὧν συγνὸν εἶδῳ ὄμμασι ε'
ϛ' Δινηεκῶς ταείσαται.
Σὲ μὲν, σὲ μοῦνον ἤλθον, ϛ'

Καὶ

Καὶ σὺς τοῖο μαχλύσω,
Ἵν' ᾖ, ἃ εἶπης, ἔνδικα,
Κείνων τε φαίνῃ ἀψεγής.
Ἐν ὑφβασίῃ πᾶν μέλος ζ'
Γονῆς ἐπλάσθη ἀλίτης,
Καπῷ τε σπέρμ' ἐν γαστέρι
ις' Μηδὲς κυύσης ἐλκόμην.
Σὺ δ', ᾧ τὼ ὄατε ὀξέε η'
Νόον σεβιμῶσ' ἁπλόον,
Κρύβδην σοφίας θέσμια
Φρεσὶν τερείνης ἔμπνεες.

ΜΕ'Ρ. β'

Σὺ ῥαῖνέ μ', ὦ σανίλαε, θ'
Ὑσσώπῳ, ἁγνός τ' ἔσομαι·

Κόμ. ν'. ΚΡΥΒΔ. ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ. Οὕτω Βεκδ. καὶ Ταυ. μεταφερομ. Ἀγγλικ. συμφώνως (ἐν τούτοις περὶ τ' χαίρεσθαι ἴσα, καὶ κόμμ. προλέγ. περὶ τ' ἀμαρτίας) ἢ μόνοι ἡ γεφυ. ἁγίους, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀρίστῃ φιλοσοφίᾳ.

Λευκό-

Λευκότερος ὑπὲρ χιόνα λαμπρυνθήσομαι
Νιφετοῖο, σοὶ λελυμένος.
Χάρμης καὶ εὐφροσύνης ὅπα ι'
Σὺ δός μοι αὖτ' ἀκούειν,
Νέη τ' ἰανθέτω βίη,
ια' Ἃ ξυνέαξας, ὀστέα.
Σὸν λαμπρὸν ὄμμα μαρίης ιϛ'
Ὀλυμπον αἰτιώμενον,
Ὦ ναξ ὑπέρτατ', αἰσύλων,
Ἄτιν' ἔρεξ', ἀπότρεπε.
Ἀμαύρου αἰνῆς πρόξιος
Τὸν μῶμον, ὃν πρόσειλα.
Τεῖς τε μυείης ἄρχε,
ιϛ' Ψυχῆς τά σοι πρόσκειμαι.
Γονεῦ ἀπάλων, ἔντεκε ιϐ'
Καθαρὸν μοι αὖτ' ἐν στήθεσι
Κῆρ, ἠδὲ θυμὸν ἄρτιον,
Τῷ ἐδλῷ αἰεὶ ἐρμενῆ.

ΜΕΡ.

ΜΕΡ. γʹ.

Μὴ σῆς ὀπωπῆς ἰμέρῳ ιγʹ
Ἄμερδε· μὴ σῷ πνεύματι·
Χαλίζου ἂν τὰ χαίσματα ιδʹ
Τεῆς ἀρωγῆς ἄσετα.
Πνοή σευ ἱερὰ ἡγεμὼν
Νῷ ἔρμα ἔσω ἀκράτεϊ·
Τότ' ἄρ' σὰ κλεῖα ἔθνεσι ιεʹ
ηʹ Γνωσθήσεται ἀπειθέσιν.
Ἐμεῦ λέγοντος σὰς ὁδοὺς,
Μύθῳ ὑπείξει θέσφατῳ
Ἕκαστον ἥτος, κ' ἐς Θεὸν
Τὸν Κύριον τραφήσεται.
Τῷ αἵματός μ' ἐλευθέρῳ, ιϛʹ
Φόως μεν οἷον καὶ Θεός·
Σὲ πιστὸν ἔνθα κ' ἥπιον
ιϛʹ Οἴμῃ λιγείᾳ ᾄσομαι.
Γλώσσην σὺ νηλέος ἔχματος ιζʹ
Ἄλυσε χὠ αἰχμώης λύε·

Τότ' ἄρ' σὰ κλεῖα ἐθνέων
Τοῖς ἐχάτοισιν ἥξεῖ.

ΜΕΡ. δ'.

Εἰ ἐφ' ἧτο πρόσφιλῆ, ιη'
Πέσ' ἂν κεφάτισα θρεμμάτων·
Ἀλλ' ἐ θύεσι τέρπεαι·
Ἐκαλόμβῃ ἐχ ἱλάσκεαι.
Θεῷ τὸ κῆρ ἐρρηγμένον ιθ'
Ἡ εἵνεκ' ἄτης θύμαλα
Χαείεντα· δῶρα ἔποτε
Σοὶ ταῦτ' ἀπόβλητ' ἔσεται.
Ἅλκαρ Σιῶνος, εὐμήνων κ'
Πόλιν τὴν ἐτύσσον·
Εὐημέρως ἀμύνεο
Πύργως Σαλήμης αἰπέας.
Θυμαρέ' ἔνθα τεύξεται κα'
Θύη δικαίων ἐντελῆ,
Μόχων τε κνίσῃ ἠδ' ὁλοχῶν
Εὔσημον ἵξετ' ἐσθλόν.

ΨΑΛΜ.

ΨΑΛΜ. πδ'.

Ὡς ἀγαπηλὰ—κὴ τὰ ἑξῆς.

Ὦ οἰκί' ἱερὰ κάλλει Θ', β'
Ἱμερόεντα, ἡδέα,
Οὗ σευ ἀθέσφαλ Θ', Θεὰ
Κύδισε, δόξα λάμπεται.
Ψυχὴ δι' ἔλδωρ ἔκλιπεν γ'
Αὐλῶν τεάων· καρδίη
Καὶ σὰρξ ὀδύρεται πόθῳ
ζ' Ζῶντ Θεοῖο μερμέρῳ.
Τὰ ὄρνε' ἄγχι σῶν θέσαν δ'
Βωμῶν καλιὰς, μεῦ ἄνα
Θεός τε, σιλπνῶν ἀραγῶν

Κόμ. γ'. ΟΔΥΡ. Ἑβρ. ורנן τῇ λύπῃ δηλονότι, ὡς δεικνύει τὰ συμπλεγμένα, κὴ ὡς Θρήν. β'. ι'. Ἄλλως ὃ Ψ εὐαυλίαν ἔχει διάνοιαν (ὡς ואשפכה Ψαλ. μβ' ε'.) ὁ – ἠγαλλιάσατο. Οὕτω σωιεῖσιν ἀντὶ γεγεμμ. ζ' κὴ η' καθιστάναι ἐστὶ,

Καὶ σὰρξ ἀγάλλεται πόθῳ
Ζῶντ Θεοῖο ἁρμένῳ.

Στρατῶν κραταιὲ δεχαμε.
Ὦ ἀνέρων εὐδαίμονες, ε′
Οἷς ὅδιν ἔνδα ναιέμεν,
Οὗ νωλεμὲς σὴ φαίνεται
ς′ Αὐγὴ, σὸς αἴνος ἄδεται.

ΜΕΡ. β′.

Εὐδαίμονες, ᾗσ σὺ ἀέν ς′
Κ' ἄσυλον εἰς ἀκήεσλον·
Ὧν κῆς μενοινέει ὁδὸς
Πρὸς δῶμά σευ ὑψηεφές.
Ἐν τοῖς ἀὐδεθις ἄγκεσιν ζ′
Ὑδωρ Θεῦ πεπωκότες,
Θεῖ' ἐς Σιῶν ὅρεα η′
η′ Ἤκυσ' ἀπήμον' ἰχυΐ.
Ἄκυσ' ἐμεῖο, Κύεις, θ′
Θεὲ στρατῶν ὀλυμπίων·
Ὦ Ἰακωβιδῶν Θεὲ,
Λιτῶν ἐμάων κέκλυθι.
Λεῦσ', ἀσπὶς ἀμὴ παγκεσίης· ι′
Λεῦσ' ἴλαος, κῆ εἴσιδε

Χειστοῦ

Χειροῖο σῆς πεφυσώπαλα,
ιε' Ὄππερ φιλήσας ἤρέυ.

ΜΕΡ. γ'.

Ἐν λῴον ἦμαρ ἐν τεῇς ια'
Αὐλῇσιν, ᾧ πανίμερε,
Ἢ τῶν ἄνευθε χίλια.
Ὧ ἔδρα καλὰ ὑπὸ σέλας.
Ὅσον ῥα ὑμῶν μιμνέμεν
Ἐπ' ὐδὸν ἄκρον ἤδιον,
Ἢ ἐν κλισίῃς δυσεβῶν
η' Τιμῇ τε πλούτῳ τ' ἀνθέειν.
Ἄναξ ὁ Θεὸς ὑψιμέδων, ιβ'
Ὁ ἥλιός τε καὶ σάκος,
Χάειν δικαίοις ἀνδράσι,
Κῦδός τ' ὀρέξει ἄσπετον,
Ἀγαθά τε πάντα ἄφθονα·
Θεὲ στρατῶν ὀλυμπίων, ιγ'
Ὧ τῶν ἀνῃπτως ὀλβίων,
ιε' Ὃ σοι πεποιθότ' ἔστιν.

ΨΑΛΜ. ρβ'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
—καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὡς χρήγυον κυδαινόμην β'
Σὸν ἔνομ', ὦ ὕψιστε·
Σὲ πιστὸν ἠδὲ μείλιχον γ'
Πρωὶ λέγειν ἐσ' ἐσθλός·
Τῷ ὀργάνῳ ὑμνευόμην δ'
Χορδῶν ἀέχ' ἱερῇ τέρψει,
Φόρμιγγι ἠδὲ βαρβίτῳ
ν' Θεὸν μέγιστον αἰνέειν.
Ἀμβροσίᾳ ἥτορ χάρματι ε'
Ἐπαγλαΐζεται, Θεέ,
Τὰ ἔργ' ὁρῶντι μιγμερέα,
Ἃ σὴ τέλεσε δεξιή.
Ἀγαμαι τέθηπά τ' ἐμμενὲς ς'
Τούτων τὰ θαύματ' εἰσιδών.
Ὦ ἔργα παίπων μείζονα.
ις' Ὦ θεῖα μελεδήματα.

ΜΕΡ.

ΜΕ' Ρι. β'.

"Αφρων ἀλιτρὸς ὁ βλάπτων ζ'
Τῶν βενθίων ἐπίκουρα
Τὰ πυκνὰ μηδ' ἀλαοῖς
Βοτῶν νόοις πεπευμένα.
"Ογ' ὁ φρονεῖ, θεοτυγὴς η'
"Οτ' εὖτε χλοὴν ἀνδρόμων,
Τὴν ἐγγὺς ὤφην, ἢ φυγεῖ
Αἰῶνα δεινὴ θαλλίη. θ'
Σὴν χεῖρα δ' ὅτις φεύξεται ι'.
Καπύζων, ὦ λάρτωτε
Αἰῶνα κρείων αἰπεῖα
Ἑνάσῃ ἄλγη θήσεαι
Κρατῶν μαι ἴως ὑπερόχου ια'
Εὐχῶν τε δόσεις, ἢ μιήσεις
Κηώδεσιν ἀλείψεαι,
Ῥοδόεντι ἥβης φαεί. ιε'

ΜΕ'Ρ.

ΜΕ' Ρ. γ'.

Ἄγ' ἤθελον, κακόφρονας ιβ'
Ἐχθρὺς παθόντας ὀλομαι,
Πότμον τε λυγρὸν χιλίων
Μοὶ περιβαλόντων πεύσομαι.
Σεῦ δ' εὐμωνύμῳ εὐσεβεῖς, ιγ'
Φοίνιξιν ἐναλίγκιοι,
Κέδρῳσι τ' ἐν ὄρεσι Λιβάνου,
Καλοὶ ἔσονται κ' εὐθαλεῖς. ιδ'
Ἐν τῇς Θεοῦ ῥιζωμένοις
Αὐλῇς ῥοαὶ ἀέρρυτοι
Τρέφουσιν· ἄλλοις αἴσιμον ιε'
Τοῖς γῆρας ὧδε κ' ἀθέῳ
Ἀνδρεσι φαίνειν, Κύριον ις'
Ἑσπλὰν δίκαιόν τ' ἔμμενες,
Μεῦ ἵλαος αἰὲν ἀσφαλὲς,
Πάσης ἀναίτιον βλάβης. ις'

ΨΑΛΜ.

Κίμ. ιβ'. ΘΕΟΔ. Ἢ, εἶπε περιαιρῶν, ὄφελον. Ἑβρ. ותבט עיני בשורי בקמים על מרעים תשמענה : Οὕτω κ' ο'. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου,— κ' τὰ ἑξῆς.

Ψ Α Λ Μ. ϙ'.

'Αλαλάξαλε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα—ϗ τὰ ἐξῆς.

Τὴν γᾶϊαν ὅσοι ναίετε α'
'Απ' ἀνίσλ☉ πλίω
Εἰς ἔσπερον, γεγηθότες β'
Πάντων ἄναλα κλείετε.
'Αντεσθέ γ' εὐλαβούμενα,
Βοσῶν ἀπείρι' ἔθνεα,
'Αγνοῖς σέβοντα θεσμίοις,
η' Πάντων τ' ἄναλα μέλπετε.
Θεὸν ἴσε μᾶτον ἔμμεναι, γ'
Τὴν αἰτίην ἀναίτιον,
Τῷ λαῷ, ᾧς ἐτεύξατο,
Τῷ λαῷ, ᾧς ἐλέξατο, Τ
Χάρω

Κόμ. γ'. ΤΟΥΤ ΑΑΟΙ, ΟΤΣ ΕΙΠΕΤΞ. ΚΑΙ ΤΑ. ΕΞΗΣ. Οὕτω δικαῖ σοι τὸ Ψαλμὸν ἁρμόδιον, ϗ τῇ ἀρχιτύπῳ ἐκ ἀσύμφωνον. Ἑβρ. עשנו הוא ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: ο'—Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, ϗ ἐχ ἡμῖς, λαὸς αὐτοῦ ϗ πρόβαλα τ νομῆς αὐτοῦ

Ζόφῳ δ' ἴϊσας κ' φλογὶ
Ἐκ καμίνης ἡγευμένῳ,
Τᾷ ποίμνᾳ, ἣν φυλάσσεται,
ις' Ὄϊες νομοῖο ὀλβίου.
Εἰς τὰς πύλας εἰσέλθετε
Κ' αὐλὰς μεγίστω δεσπότᾳ, δ'
Ξυνοῖσί θ' ὕμνοις ἄμυδις
Τὸν εὐλογοῦντες ᾄδετε·
Θεὸν ἤπιον κ' ἐπήρατα, ε'
Αἰῶσι πᾶσ' οἰκτίσμονα,
Κ' ὃν πιστὸν ἠδ' ἀληθέα
κδ' Γενεὴ ἑκάστη αἰνέσει.

αὐτῷ. Τὰ δὲ ἀεὶ τῆ ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγωγῆς λεγόμενα κ' χ ἧττον ἀληθῆ μίλαφος· κῶς ἀεὶ ἡ ἐν δουλείᾳ κ' εἰδωλολατρείας Ἑβραϊκῆς ἡ κ' Ἀρχιερατικῆς.

ΨΑΛΜ. ρι'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ — καὶ τὰ ἑξῆς.

Ω Δ' ἠγόρευ' ὁ Κύριος α'
Κυρίῳ ἐμῷ· "Ἐκ δεξιῶν
Μεῦ ἴζ'. ἐγὼ δ' ἀναρσίους
Θρῆνυν ποδέεσι θήσομαι.
Σοὶ ὃν Σιὼν ὄισομαι β'
Σκῆπτρον δέμνι τ' ἐπ' ἔχθεα
Γῆς πολυφόρβυ πείσεται,
Κακκοτεκνεύντες δυσμενεῖς.
Τῷ πᾶσ' ἀγυιὰς ἥματι, γ'
Κῦδος καὶ ἀλκὴν εἱμένος,
Πτοῶν τε θοίῃ χάλλει,
Λαοῖς κεκλήσεις ἀσμένοις.
Θεσπεσίῃ αἴγλῃ ἐπῳδεῶν
Δῖ' ἐκ ἀπάλων ἐθνέων
Γονὴ ἀπείρων ἀγλαὸς
Ἀμφὶ σεαυτὸς χυθήσεται·
Ῥαθάμιγξιν οἷα μυείης
Ἐεισιοῖς ἐπ' ἄνθεσι

Στιλπνὴ

" Στιλπνὴ ἐέρση εἴβεται
" Ἧς ἀπὸ ῥοδοσταλάγμου.

ΜΕΡ. β'.

Θεοῖς ἀνδρῶν ὤμοσεν, Ω δ'
(Οὐδ' ἄλιος ὄφις ἔσεται)
" Μελχισεδὲκ ἀθεσμίῳ
" Ἰησοῦς σὺ εἶ δικαιοσύνης,
" Ἕως κεν πλῆθος ἡμέρων
" Ἀντῖσι στάλλῃ χευσέῃς,
" Φοίνην τε μιλίνην ἀμπέχῃ
η' " Ἀμβρόσια νυκτὸς φάεα.
Ἐκ δεξιῆς σεῦ Κύριος, ε'
Τῷ ἧ χόλοιο ἤματι,
Βασιλῆας ἀράξει πάντας ἐχθρούς,
Κειρεῖ τ' ἀπειθῆ ἔθνεα. ς'
Νεκροῖς ὑπ' αὐτῶν δώσεται
Χῶσαι στυφὸν ἀπλείμοις,
Γαίης μεδόντων βλημένων.
ιε' Πολεμοῖο δὲ χειμαρρόου ζ'
Δίψην ἀκήσεται ἐν ὁδῷ·

Τῷ

Τῷ κὴ, δαμάσσων δπέων,
Κάρη ἀέρσει ἄμβροσον
Τιμῇσι κυδρὸς ἀρθίτοις.

Ψ Α Λ Μ. ρλθ'.

Κόμ. ιγ', ις', ιζ', ιθ', κα', κὴ εἰς τέλος· ἰαμβ. ἐν τῇ ἐπομβύων τῶ Δυπόρτε ἡρωϊκῶν, Μέρ. β'.

Νεφρούς γὸ μευ, ἐμῶ τε μυχοίταλα μήδεα θυμῶ.
Οἶδα συ, κέκλησαί τε—κὴ τὰ ἐξῆς.

Ἐϒ οἶδας, ὦ ἄνακτες, ιγ'
Θυμῶ ἐμοῖο μήδεα·
Κέκλησαι, ὃς κὴ τεύξαο,
Τῶν σηθέων μυχοίταλα.
Ὅτ' ἐμβρυόν γ' ἔτ' ἦα, σὺ ις'
Μ' ὄπωπας· εἰνὶ γαστέι
Ἡμιτελὲ' ὄντα ἄφεα
η' Ἀμαυρὰ πάντ' ἀείθμεες.
Ὡς ἐείτιμά μοι, Θεὲ, ιζ'
Καὶ ὄσα σευ νοήματα.

Ἀνδρας γ' ἀλιτροὺς σὺ κλονεῖς· ιθ'
Χαὶ ζεσδέ μευ μιαιφόνοι.
Ἦ οὐκ ἔμοιγ' ἀπεχθέες, κα'
Οἷς σύ, κραδίτις', ἀπέχθεαι;
Ἐχθροί μοί εἰσι κιπρόθι, κβ'
κς' Δέμας ἀϊδρεῶ ὑποδύπτω.

*** ***

Θεὸς, μ' ἐρεύνησον φρένας· κγ'
Γνωτή σοι ἔσω καρδίη·
Πειρῶ ἐμεῖ, εὖ ἴδῑ τε
Τὸν θυμὸν ἐντὸς εἰσιδών·

Δόκευε,

Κώμ. κβ'. ΕΧΘΡ. ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ. Οὕτω Δίπορτ. Ὁμήρε ῥήμασιν,

Ἐχθροὶ καί μοι κεῖνοι ὁμῶς αἰδαο πύλῃσι,
— τῶτ' ἔστ, τῷ ἰλίθρῳ, τῷ θανάτῳ ἐπιδδίως ᾗ καλεῖ ὁ Σοφοκλῆς ἀπότροπον ᾅδαν· ἔστιν ἃ ἐκ πᾶσι-φύσι ἀνθρώποις ἀναγκαίως ἀφίεται, καὶ ἡ τῦ ἁγίε τῦ Θεῦ, Ματ. κς'. λθ', κἂν δι' αὐτῦ οἱ ἅγιοι ᾖ ἐπθυμίαν ἔχωσιν εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν χριςῷ εἶναι, Φιλιπ. α'. κγ', καὶ ἐπενδύσασθαι (καίτοιγε οὐκ ἐκδύσασθαι,) ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆ ζωῆς β'. Κορινθ. ε'. γ'.

Δόκευε, λυγρὴν εἴτινα κδ'
Κέλευθον εἶμι, μεῦ Θεὲ,
Ἀεί τ' ἐοῦσαν ἴλαθ-
κδ' Ἡγεμόνευέ μοι ὁδόν.
ΑΜΗΝ. ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ.

Κόμ. κδ'. ΛΤΓΡ. Ἑβρ. דרך עצב ראה בי אם בי איש לשקר· ἐμφαλικῶς ἢ Δύπ. λυγρόν· ἴσχ γὰρ λυγρὴν Ἑλληνιστὶ ὁ μόνον ἀλγεινὴν, χαλεπὴν, ἀλλὰ καὶ ὀλέθριον.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ,

Μετὰ τὰ Μέρη γραμμῶν ιε', διατελοῦσα τὴν ᾠδήν.

Τῷ Πατρὶ, Υἱῷ, Πνεύματι,
Θεῷ ἀείσῳ, παγκρατεῖ,
Ζωῇ φάει τ' ἀπειείσῳ,
Θείῳ ἔρωτ' ἀεννάῳ,
Ἐξ οὗ, δι' οὗ τε, καὶ εἰς ὃν
Τὰ πάντα, δόξ' ἀπαίσθω.
Ἕως χάεις τ' ἀέννασθ',
ᾗ Ἁγνῶν θυμὸν καρδιῶν.

ΑΛΛΗ,

Τὴν ᾠδὴν τελοῦσα τοῖς Μέρεσι γραμμῶν κ'.

Τῷ Παλαιῷ, Υἱῷ, Πνεύματι,
Θεῷ ἑνὶ τρεῖς ὀλβίῳ,
Ἡ δόξα ἡ παλαιγενὴς,
Ἣ τ' ἄρτι, αἰὲν ἔστω.

ΜΕΡΗ ΤΙΝΑ ΨΑΛΜΩΝ

λθ', ν', ργ', ρλθ', καὶ νγ',

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ

ΔΥΠΟΡΤΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

Ἐκ ΨΑΛΜ. λθ'—ν'—ργ'.

Ω Ἄνα, δεῖξον ἔμοιγε ἐμὸν τέλος, ὄφρα δαείω
Ἡμαρ ἐμὸν, τέο μέχρις ἔτι ζωοῖσι μέτειμι,
Εἰδέω θ', ὡς λωίη τε μινυνθαδίοις τέ μοι αἰών.

Λιὼν ὡς παλάμη, ὡς δέν- α'
δρεον ὕψος ἔασιν,
Ὡς ὀλίγον μοι τέρμα, βίου
τε μέτρον ἔθηκας,
ς' Οὐδέν θ' ὡς σέθεν ἄντ' ἀιὼν
ἐμὴ ὑτιδαμὸ τε.
Καὶ γὸ σεῦ κοίρανθ- ζ'
ὅπαλλύμεθ, ἄμμε τ' ἀνίη
Τάρβ- τε φρένας εἶλεν, ὅθ'
ἀστερχὲς μενεαίνεις.
Ἡμέτερ' αἴσυλα ἔργα σέο η'
πεφιδέσθαι ἔθηκας
Καὶ ἀλιτήματα κρυπτὰ τεῦς
μελὰ φέγγ- ὀπωπῆς.
Φεύγει δ' ἤματα πάντα κυλιν- θ'
δομένων λυκαβάντων.
ιβ' Ἐπτ' ἐτέων δεκάδες πέρας ϒ. ϟ'. ι'.
ἡμετέρου βίοιο.
Εἰ δ' ἢ κὲ ὀγδώκοντα ἔτε-
πλομένης ὀπιπευτὺς

Εἰδομεν

Εἰδομεν ἀναγκη, (παῦρα
δέ τε φαίνεται εἶδον)
Ἀλλ' ἐν ἡβαίοντες ὁϊ-
ζυομεν πακὲ πολλά,
Ἐκ τ' ὀλιγοπελίης, πειν γή-
ραϑ ἐλθὸν ἱκέσθαι,
Ζώομεν ἀχνύμενοι, καμάτῳ
δεδμημένοι αἰνῷ.
ιη' Τίς ϐ, ἔγνω, ϑανεν κεφάτ- ιε'
ἔπλετο σοῖο χόλοιο;

ΜΕΡ. β'.

Εἴνεκ' ἀταϑαλίης ὅτε σὺ Ψ. λϐ'. ιε'.
ϐεϐρὸν ἄνδρα χαλέπηις
Δεινὸν ὀπτάζων, χαλεὴ οἱ
ὑπὸ πάγχυ μαραίνεις,
Καὶ κάλλος, καὶ ἀ χϑὰ τή-
κεις σπιδὶ ἐοικώς.
Ὡς ϗ πάλιν εἰς τέκνα φιλο- Ψ. ργ'.
ϕρονέων ἐλέησεν, ιγ'.

Οὕτω

Οὕτω χ' ὑφεσὶν ἦσιν Ἄναξ
ἐλέησ' ἀνθρώπους,
ε' Οἱ τέ μιν ἠδέασιλο θευ-
δέα θυμὸν ἔχοντες.
Ἡμέων γὸ φύσιν οἶδε, δέμας ιδ'
δέ τε, ὡς ἀλαπαδνόν·
Εὖ τόδε χ' ὑμέμνηται, ὅτ' ἀ-
βληχρὴ κόνις εἰμέν.
Ἡ μάλ' ἕκας Θ ἀνὴρ, ἔιπερ Ψ. λθ'.
θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ ε'.
Ζωὸς χ' σόΘ ἦσιν, ἅπας
λῆός τε κόνις τε.
Ἡ μάλα μὰλ' κλονέονται ἐπὶ ς'
χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων·
ιβ' Χρήματ' ἄγειρεν ἀνὴρ, ἄτ'
ἔγνω τίς κεν ἐσαύρῃ.
Νῦν ὔ τίς, Ἀθάνατ', ἐλπὶς ἐ- ζ'
μή; τέῳ αὖτε πέποιθα;
Ἦ ῥα σύγ' ἐλπὶς ἐμὴ μόνΘ ἔ-
πλεο, σόι τε πέποιθα.

Ῥῦσαι,

Ῥῦσαι, καὶ με σῶσον ἐκ πάσης ιδ'
ἀπ' ἀπαιδευσιδέων
Παστέων· μηδέ μ' ἔα λοίβην
κάκ' ἐλέγχεα τ' ἔχειν
Ἀνέες νηπυσίῃ, νόον ὅς
τ' ἀπαφίλιός ἔσσι.
ιη' Ἴσχεο σὴν μάσιγα ἐμεῦ ἄπο, ιε'
παῦε δὲ ῥάβδον.

ΜΕΡ. γ'.

Σύνδεο, καὶ μευ ἄκουσον, Ἄναξ, ιβ'
ὅπα, ——ὅς γέ τοι ἐμὲ
Ζεῖνόν τ', ἀλλοδαπόν τε,
μινυνθαδίόν τ' ὀπὶ γαίῃ
Οὐ μὲν γάς τι πω ὧδε μινυ- Ψ. ργ'.
νθαδιώτερον ἀνδρὸς, ιε'
Οὔτε καὶ ἀκήριος ἔσται
βίοτος, οὔτε ποιν.
Ἦλθε γὰρ ἠκαίνυς ἄνεμος, ις'
τόδε τ' ὄιχεθ' ἁφαυρόν,

ς' Αἶψα

ε' Αἶψα μαρμαίρωμεν· χῶρος
δ' ἐὸς ἄτι μιν ἔγνω.
Ἀθανάτῳ δ' ἔλεος πρό τε ιζ'
πασάων γενεάων,
Ἐς πάσας τε διηνεκέως
ἔσεθ' ὕστερον αὖθις
Τοῖσί μιν αἰζομένοισιν ἐνὶ
φρεσὶν, ἐυδικίη τε
Ἐς παῖδας παίδων, τόι κεν
μετόπισθε γένωνται·
Εἰς αὐτὸν, ὅσοι τὰ ἃ ὅρ- ιη'
κια πιστὰ φύλαξαν,
ιβ' Καὶ μνήσανθ' ἑτέων, ἵν' ἐὰς
τελέσωσιν ἐφημαί.

Ἐκ ΨΑΛΜ. ρλθ'.

Ἠρώησας, Ἄναξ, με, κὴ ἔ- α'
γνως σὸν κατὰ θυμόν.
Αἰεὶ μὴν γὰρ ἐμοὶ σὺ παει- β'
σασαι, ἠδὲ σε λήθω

Κινύμην.

Κινύμβιθ· νοέεις δ' ἔμ' ἢ ἔνθ'
ἢ ἔνθα κιόντα·
Εὖ γὰ τηλόθεν οἶδας ἐμῷ
μελεδήματα θυμῷ.
Ὅππη ἐγὼ ἀπὸ σεῖο, τεῦ ζ'
τε πνεύματθ ἔβημι;
Εἰ μὴν γάρ τ' ἀναβαίνω η'
ἐς οὐρανὸν εὐρὺ ὕπερθεν,
Ἦ ῥα σὺ κεῖθι πέλεις· εἰ
δ' εἰν ἀΐδαο δόμοισι
Νέρθεν ἐὼν λέχθ ἐντύνω,
σὺ γὰ ἔνθα παρεσσι.
Εἰ δ' ἠῶς πτερύγεσσιν ἀερ- θ'
θεὶς ἠειγενείης
Αὐτίχ' ἵω, γὰ ἐπ' ἐσχατιῇ
ἁλὸς οἰκία ναίω,
Οὐδέ κεν ὥς σε λάθοιμι, τεὴ ι'
δέ με κεῖθί τ' ἐόντα
ιβ' Χεὶρ ἂν ἄγοι φθάνυσα, κιχά-
νοι δεξιτερή τε.

Εἰ

Εἰ δέ ποθ' ὧδ' ἐρέω, Ἦ μὲ ια'
σκότος ἀμφικαλύψει,
Ἀλλ' ἦν ἀμφί τέ μοι φάος ἔ-
σαι νυκτὸς ἀμολγῷ.
Οὐκ ἄρ τις σε λάθοι κεκα- ιβ'
λυμμένος ἠέρι πολλῇ,
Ἀλλὰ κ) ὡς μὲν σόν γε δια-
δερκὲς ὄμμα φαεινόν·
Σοὶ δέ τε νὺξ ἐρεβεννὴ ὁμῶς
μέσῳ ἤματι λάμπει,
ιη' Ἴσά τοι ἄμφω ἔασ', ἠμὲ
ζόφος ἠδὲ κ) αὐγή.

ΜΕ' Ρ. β'.

Νεφρούς γάρ μευ, ἐμοῦ τε ιγ'
μυχοὺς πατα μήδεα θυμοῦ
Οἶσθα σύ, κέκλησαί τε· πάλαι
δ' ἐν γαστέρι μητρὸς
Λάθρη τε ξυνέπηξας ἐμὲ,
χερσί τ' ἀμφεκάλυψας.

Ὀφρ'

Ὄφρ' ἔτι γ' ἔμβρυον ἦα, σὺ ιε'
μ' ὀφθαλμοῖσιν ὁπωπας
Ἡμιτέλεστον ἔοντα φίλης
ἐν γαστέρι μητρός·
ς' Γεγράφθαι δέ τε πάντα
μευ ἄψεα σῇ ἐνὶ βίβλῳ.
Οἰά μοι, ὥς σ' ἐείτιμα, Θε- ιζ'
ὸς, σὰ νοήματ' ἔασι·
Τῶν δ' ὡς ἠεπείοιο καὶ ἀ-
σπείετός ἐστιν ἀριθμός.
Ἦ σὺ καταπλήμῳαι ἐθέ- ιθ'
λεις, Θεὸς, ἄνθρας ἀλιτρούς·
Χάζεσθ' ὄν ἀπ' ἐμεῖο, μιαι-
φόνοι, αἱματόεντες.
Ἦ ἔ μοι ἀπέχθονται, τοῖσιν κα'
σὺ τ' ἀπέχθεαι αὐτός;
ιβ' Ἐχθοὶ καί μοι κεῖνοι κβ'
ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν.

*** ***

Εἰσ' ἄγ' ἐρεύνησόν με, θε- κγ
ὸς, φρεσὶν, ὅφρ' εὐ εἰδῇς,
Γνωτή σοι κραδίη μευ ἐνὶ
στήθεσι γένοιτο·
Πειρῶ ἐμεῖ, εὖ ἴδι τ' ἐμᾶ
μελεδήματα θυμᾷ·
Εἰσι δέ με, φεύζευ τε, καὶ κδ'
ὀφθαλμοῖσι δόκευε,
Εἴ τινά πω λυγρὴν θυμαλ-
γέα τ' ἔμμι κέλευθον,
ιη' Ἐθλὴν δ' αἰὲν ἔσσαν ἐ-
μοὶ ὁδὸν ἡγεμόνευε.

Ἐκ ΨΑΛΜ. ρη'.

(Οὐχ ἧττον Ὁμηρικὰ τὰ ἔπη, ἢ τὰ δωδεκάμιν Δαβιδικά.) περεσθεμένα Ἰουλ. ις'. ἔτ. ᾳψιδ'.

Ἀθάνατος βασιλεύει, α'
Ἄναξ, καὶ ὑψίστατός ἐστι,
Κύδος τ' ἀγλαΐην τ' ἐπα-
μφιέπων, εἱμφιέπων ἀλκήν.
Καὶ πάλαι ἐστήεικτο τε- β'
δὸς θρόνος ἔμπεδον αἰεί·
Αὐτὸς δ' ἀϊδὴν ἔπεφα, πρὸ
πασάων γενεάων.
Δεινὸν, Ἄναξ, βρέμεται γ'
πολεμικὴ ἀλεγεινὰ ῥέεθρα·
δ' Ἠχὴν θεσπεσίην πόλεμοι
κελάδοντες ἰεῖσι·
Ῥοχθεῖ δὲ μέγα κῦμα πο-
τὶ ξερὸν ἠπείροιο,
Ὑψι δ' κορθύεται, κορυ-
φᾶται τ' ἄσπετον ὕδωρ.

Ὑψι

Ὕψι δ' Ἄναξ κρείσσων πολ- δ'
λῶν ὑδάτων ὀρυμαγδῶ·
Εἰ κῦμα θαλάσσης μακρὰ πο-
λυφλοίσβοιο θαλάσσης
Δεινὸν μορμύρει, πολ-
λὸν δ' ὄδε καρτεῖ νικᾷ.

ιβ' ΔΕΙΝΟ'Ν ΜΟΡΜΥ'ΡΕΙ, ΠΟΛ-
ΛΟ'Ν Δ'ΩΔΕ ΚΑ'ΡΤΕΪ ΝΙΚᾷ.

BRITISH
7 AU 88
MUSEUM

ΨΑΛΜΩΔΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΤΕ ΚΑΙ

ΡΩΜΑΪΚΑ.

ΨΑΛΜ. α'.

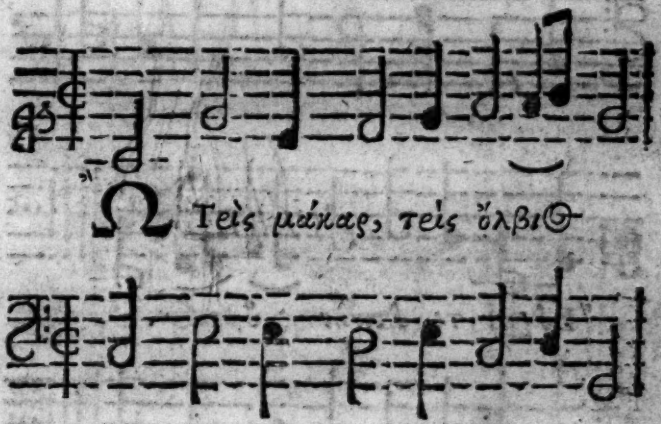

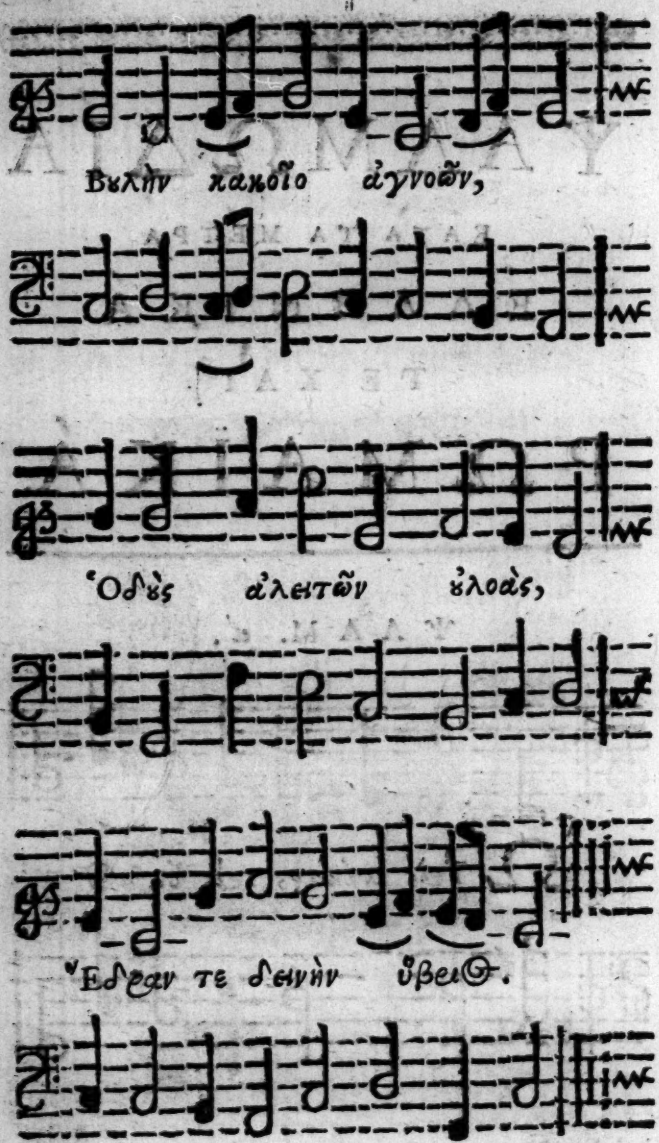
Βυλὴν κακοῖο ἀγνοῶν,
Ὁδοὺς ἀλειτῶν ὑλοὰς,
Ἔδρᾳν τε δεινὴν ὕβρεως.

Ἡ ΜΑΛΛΟΝ ΟΥΤΩΣ.

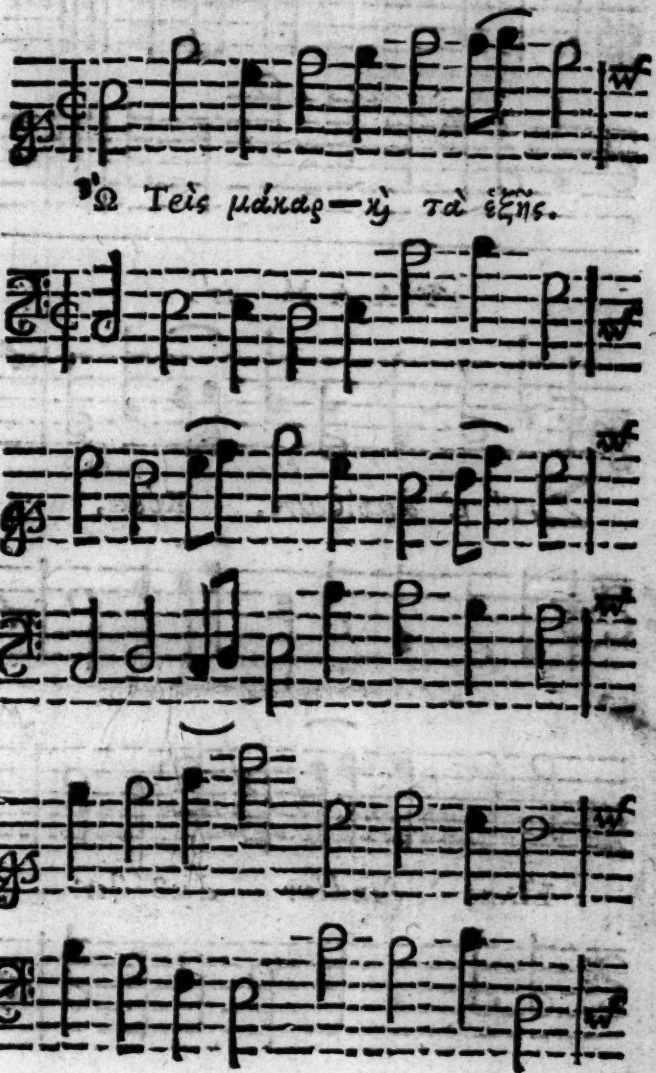

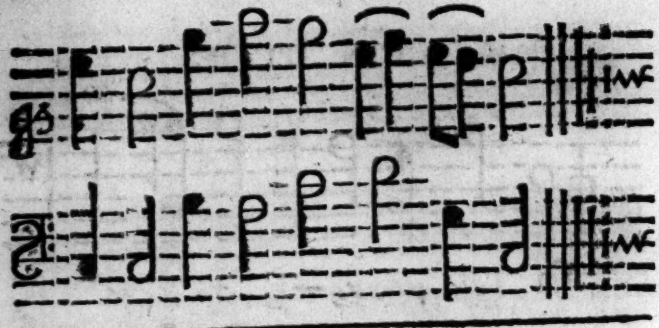

ΨΑΛΜ. ις'.

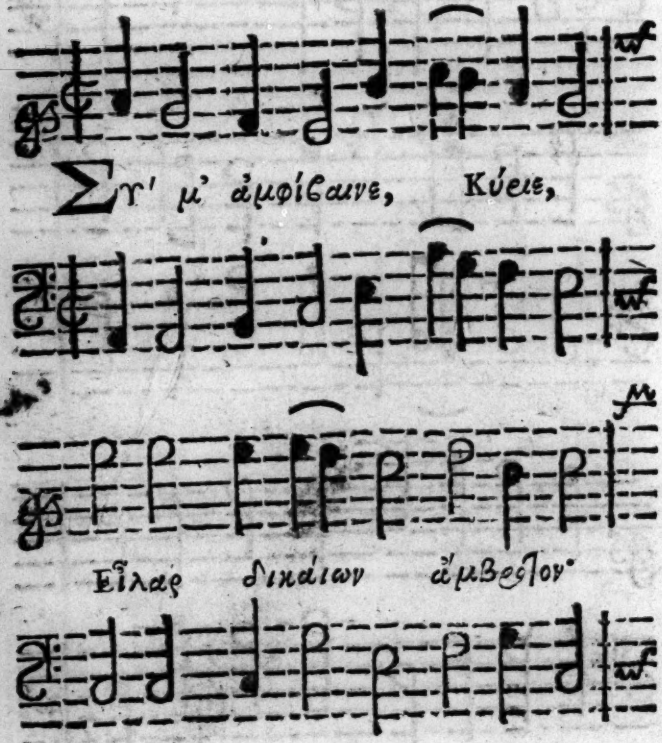

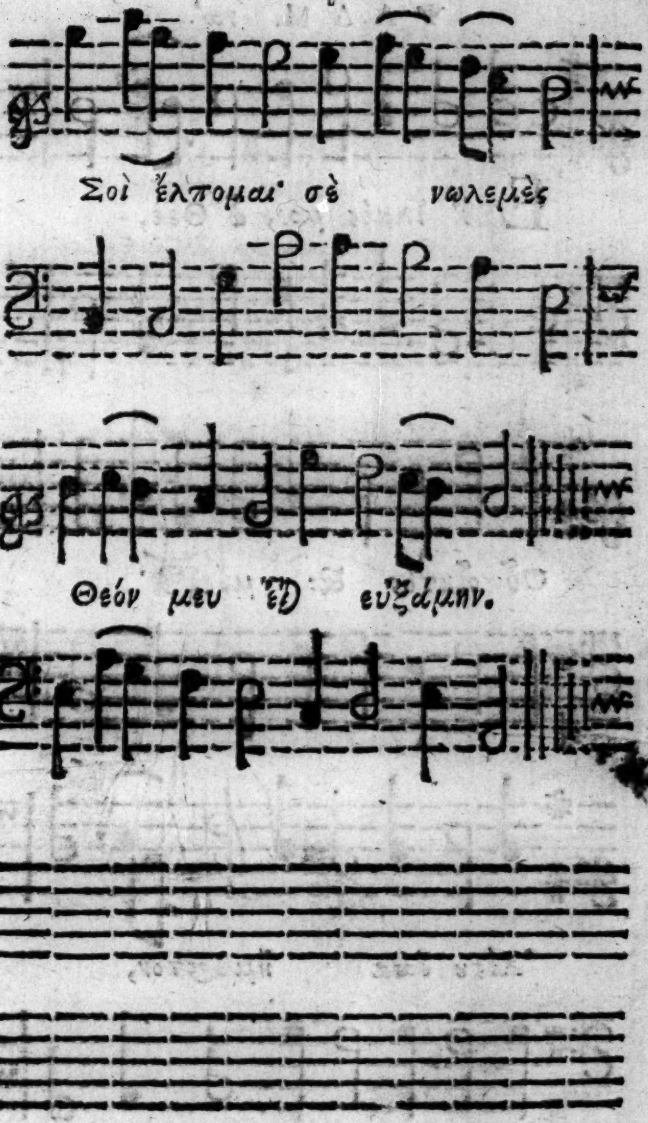
Σοὶ ἔλπομαι σὲ νωλεμὲς
Θεόν μου εἶδ εὐξάμην.

ΨΑΛΜ. να'.

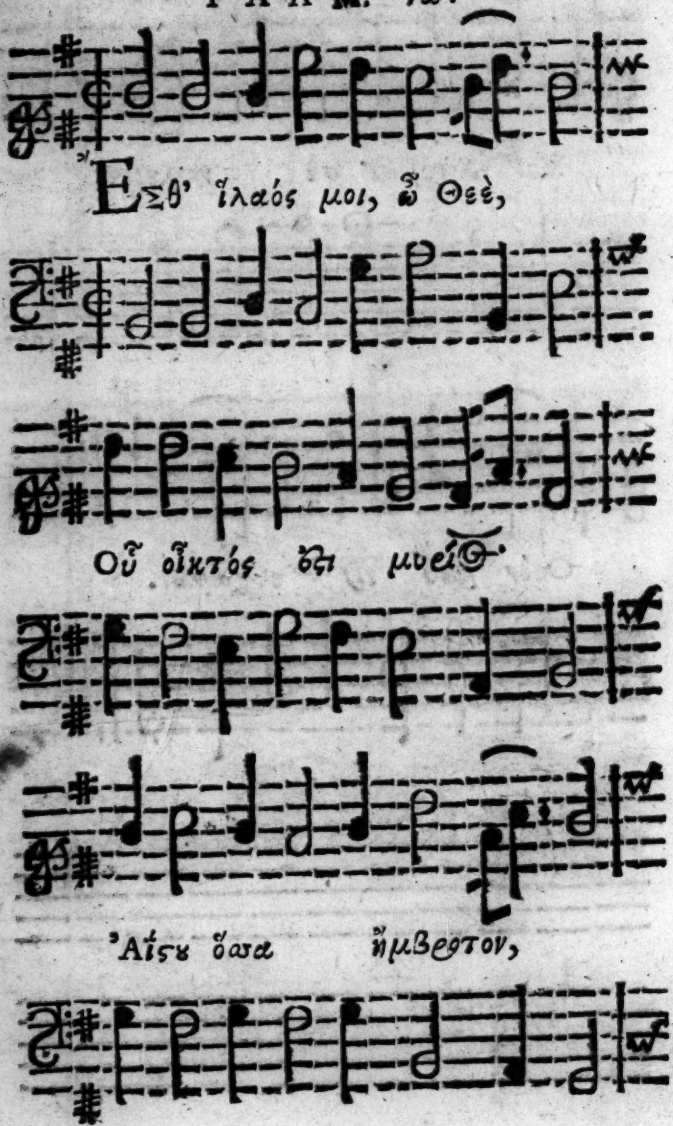

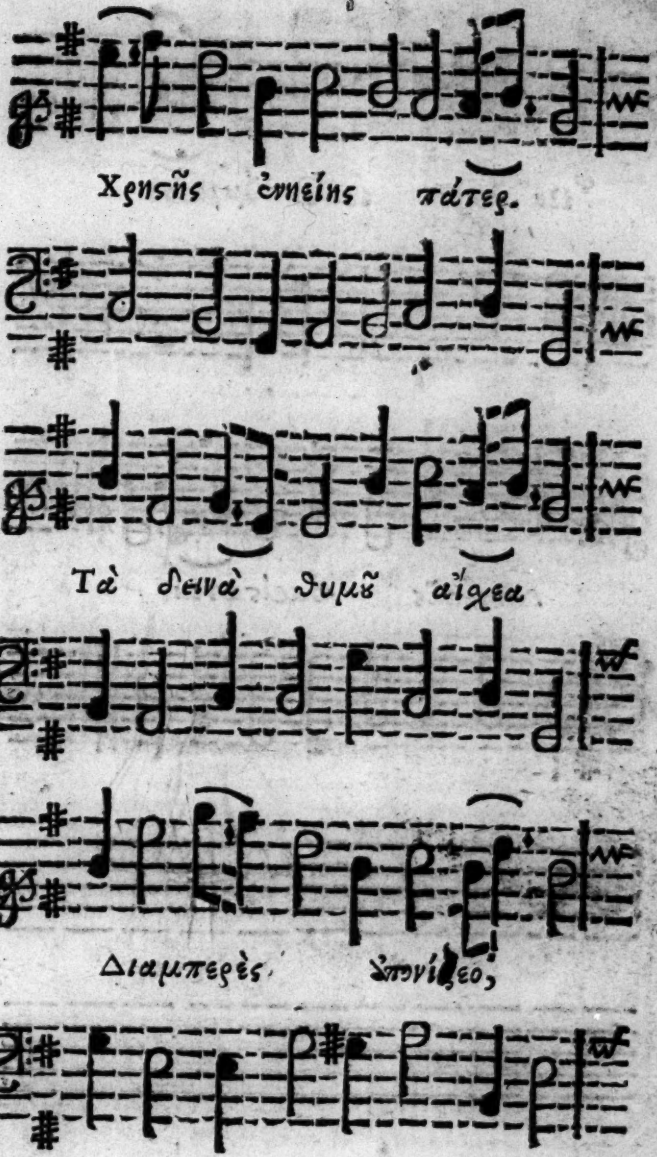
Χρηστὴς ἐπείης πάτερ.
Τὰ δεινὰ θυμῷ αἴχεα
Διαμπερὲς ὀπνίῃσι,

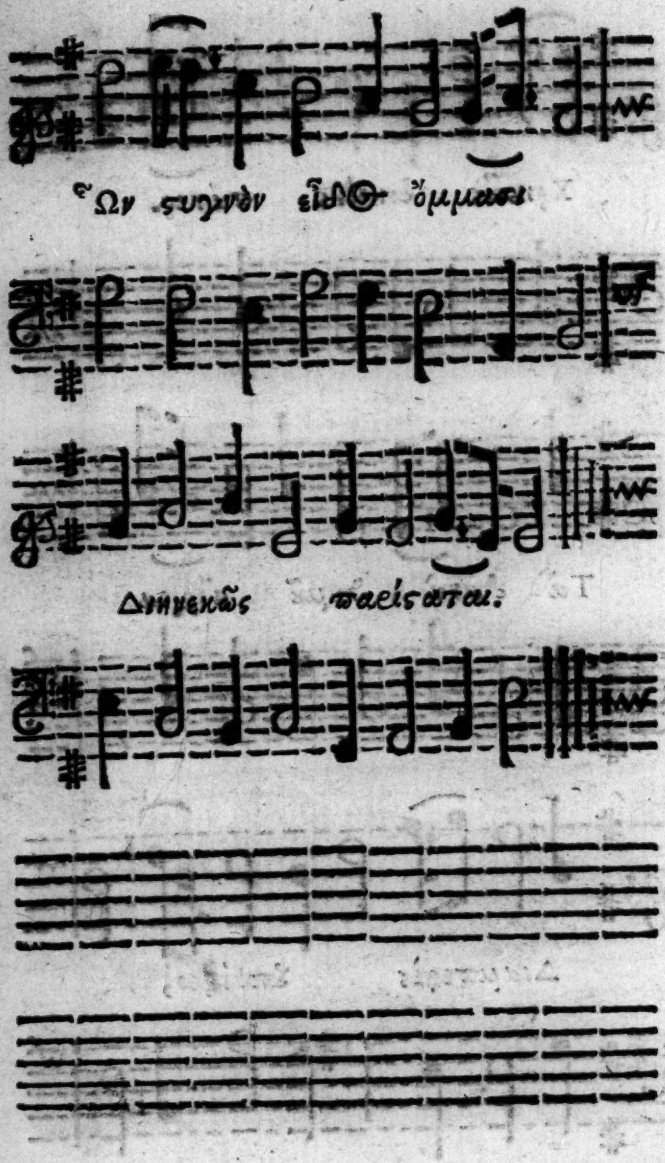
Ὡς συγχύσεως ἐπὶ ὄμμασι
διηνεκῶς παίσατε.

ΨΑΛΜ. ϟβ'.

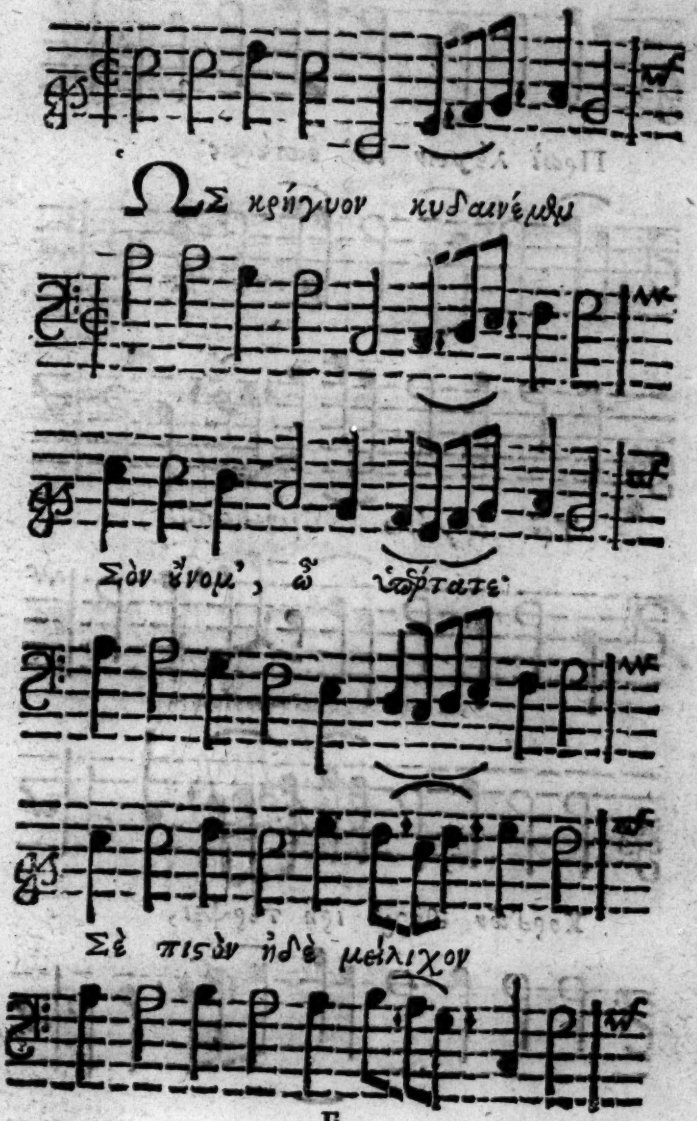
Ως κρήνην κυδαινέμην
Σὸν ἔνομ', ὦ ἐφράτες·
Σὲ πίσυν ἠδὲ μείλιχον

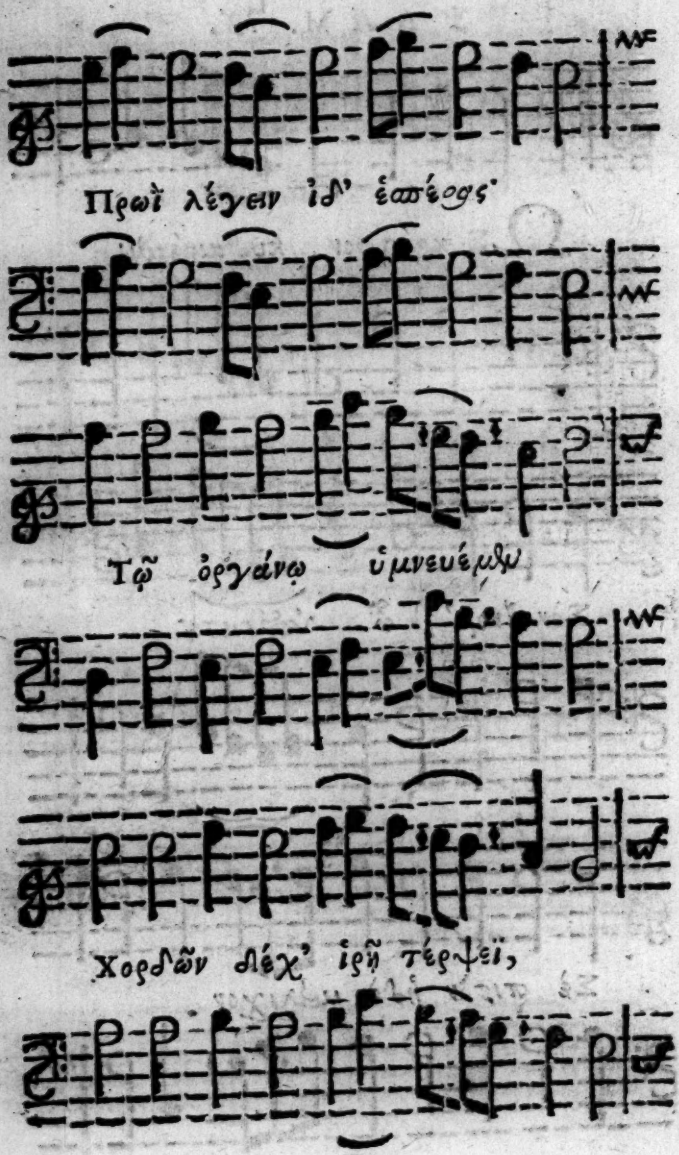
Πρωὶ λέγειν ἰδ' ἐσπέρας·
Τῷ ὀργάνῳ ὑμνεύμῳ
χορδῶν δέχ' ἰσῇ τέρψει,

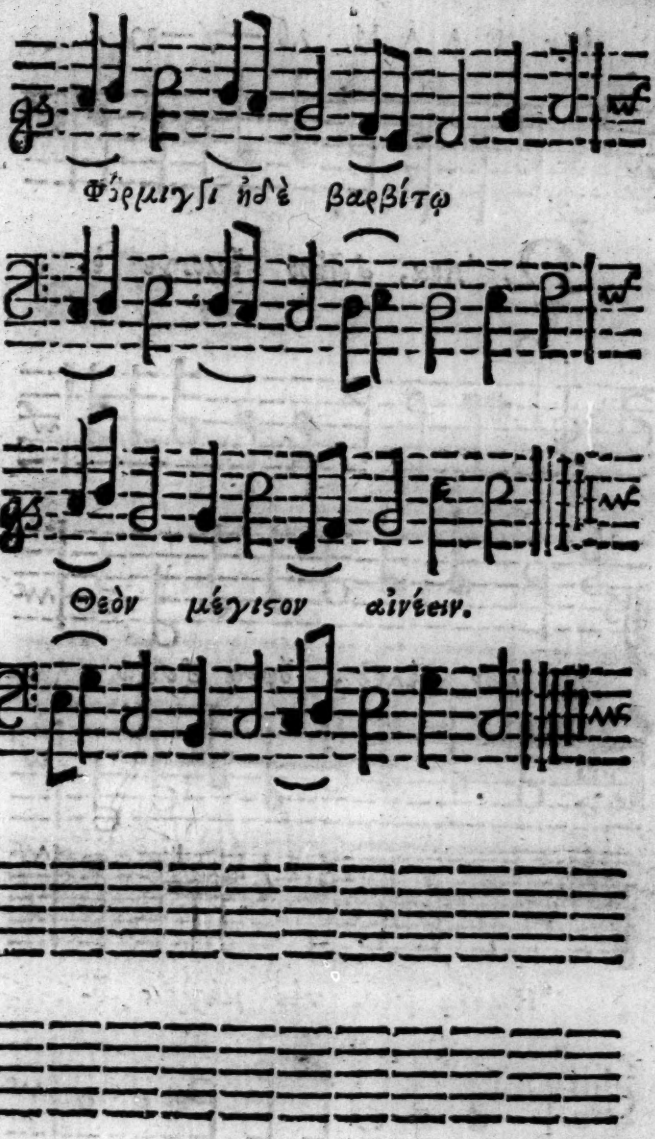
Φθέγξασθε δὲ βεβίτῳ
Θεὸν μέγιστον αἰνέειν.

Ἐκ ΨΑΛΜ. λθ'—μ'—ϛγ.

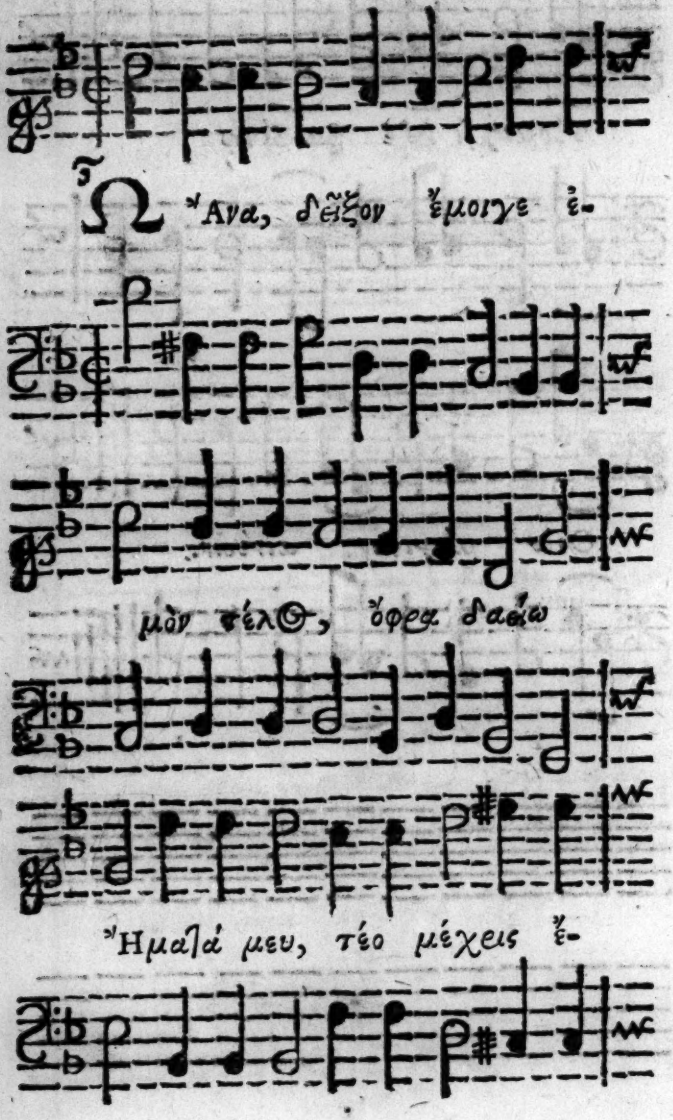

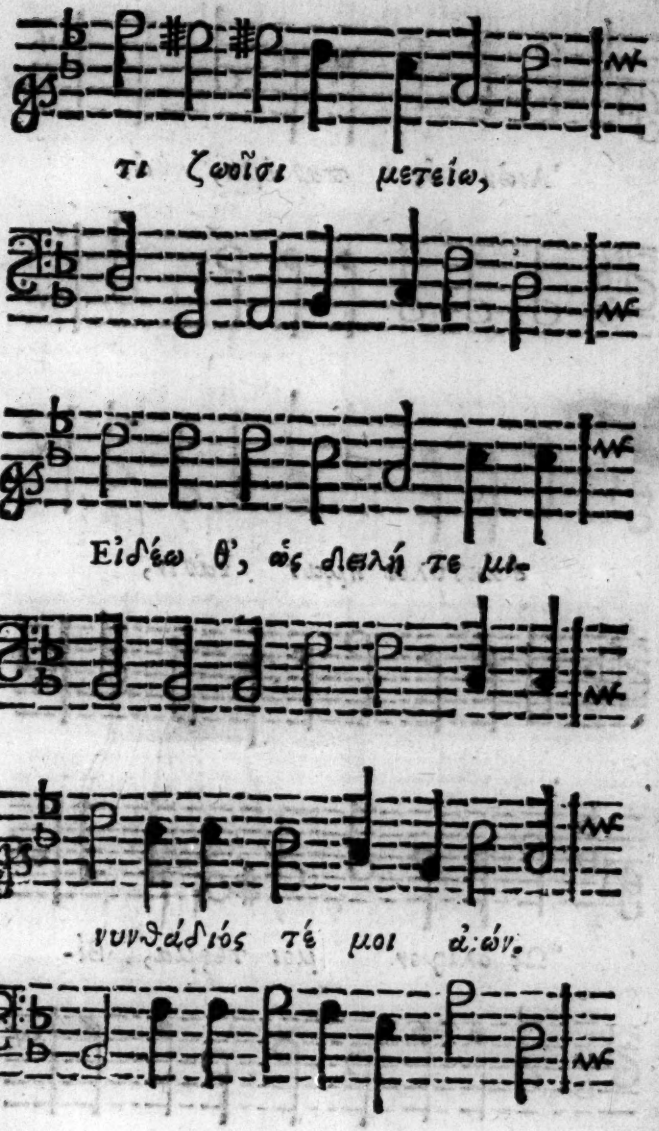
τι ζωοῖσι μετείω,
Εἰδέω θ', ὡς ἀεθλή τε μι-
νυνθάδιός τέ μοι αἰών.

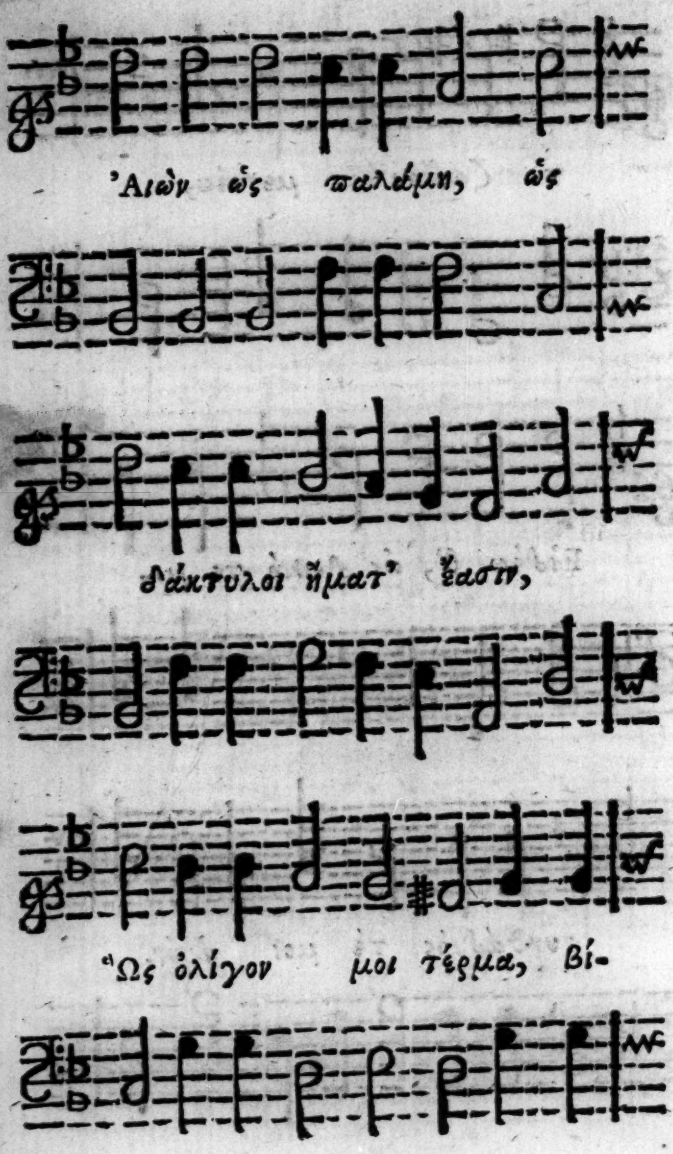
Ἀιὼν ὡς παλαίμη, ὡς
δάκτυλοί ματ' ἔασιν,
Ὡς ὀλίγον μοι τέρμα, βί-

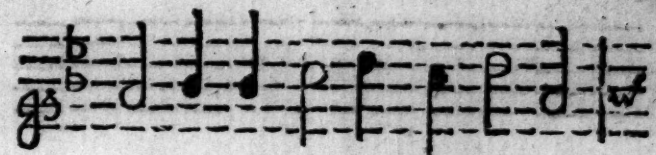

οἰό τε μέτεσθ' ἔθηκας,

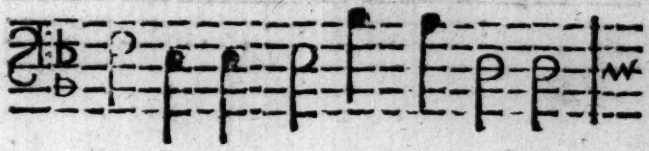

Οὐδέν θ' ὡς σέθεν ἄνη' αἰ-

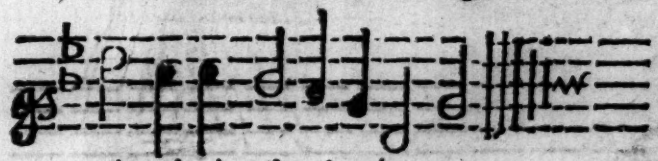

ὠν ἐμὴ ἐτιδανή τε·

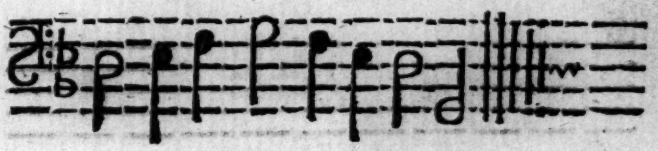

ΤΕΛΟΣ.

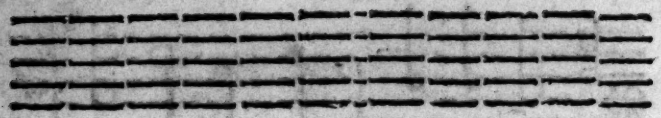

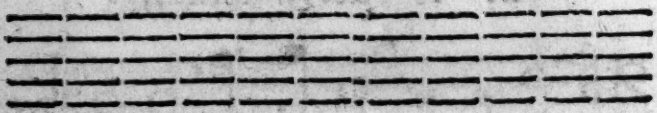

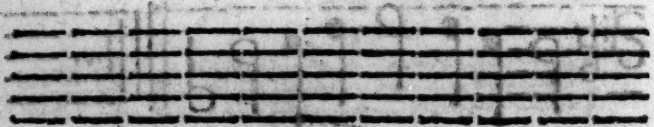

BRITISH
7 AUG 88
MUSEUM